

Strasbourg, 7.6.2016  
COM(2016) 378 final

2016/0176 (COD)

Propunere de

**DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**

**privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea  
unor locuri de muncă înalt calificate**

{SWD(2016) 193 final}  
{SWD(2016) 194 final}

## **EXPUNERE DE MOTIVE**

### **1. CONTEXTUL PROPUNERII**

#### **• Motivele și obiectivele propunerii**

Prezenta propunere se înscrie în cadrul eforturilor UE de a elabora o politică cuprinzătoare de gestionare a migrației, bazată pe articolul 79 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special o nouă politică privind migrația legală, și contribuie la strategia de creștere economică a UE, în conformitate cu prioritățile Strategiei Europa 2020<sup>1</sup>. Directiva privind „cartea albastră a UE” din 2009<sup>2</sup> viza facilitarea admisiei și mobilității lucrătorilor cu înaltă calificare din țările terțe și a membrilor de familie ai acestora, prin armonizarea condițiilor de intrare și ședere pe teritoriul UE și prin prevederea unei serii de drepturi. Directiva avea ca obiectiv ca UE să devină mai competitivă în atragerea lucrătorilor cu înaltă calificare din întreaga lume, contribuind astfel la combaterea penuriei de forță de muncă și de competențe pe piața forței de muncă din UE și la consolidarea competitivității și a creșterii economice a UE. Cu toate acestea, directiva din 2009 nu a reușit să îndeplinească aceste obiective.

Actuala Directivă privind cartea albastră a UE și-a demonstrat punctele slabe intrinseci, cum ar fi condițiile de admitere restrictive și facilitarea foarte limitată a mobilității în interiorul UE. Acest aspect, combinat cu diferite seturi de norme, condiții și proceduri paralele de admitere a aceleiași categorii de lucrători cu înaltă calificare, care se aplică în toate statele membre ale UE a limitat atractivitatea și utilizarea cărții albastre a UE. Acest lucru nu este eficient, întrucât o astfel de fragmentare generează o povară pentru angajatorii și solicitanții individuali, și nici eficace, după cum demonstrează eliberarea unui număr total foarte redus de permise de muncă de înaltă calificare.

Din acest motiv, președintele Comisiei, Jean-Claude Juncker și-a declarat intenția de a aborda deficiențele Directivei privind cartea albastră a UE și de a extinde în mod considerabil impactul acesteia în ceea ce privește atragerea unui număr mai mare de lucrători cu înaltă calificare în UE<sup>3</sup>. Agenda europeană privind migrația<sup>4</sup> a anunțat o revizuire a cărții albastre a UE, ca parte a noii politici în domeniul migrației legale, pentru a fi mai eficace în ceea ce privește atragerea persoanelor talentate către Europa. Programul de lucru al Comisiei pe 2016 a anunțat că „*pentru a face față nevoilor viitoare demografice și ale pieței forței de muncă în Europa, [Comisia] va prezenta o nouă abordare privind migrația legală, inclusiv măsuri de îmbunătățire a Directivei privind cartea albastră a UE*”. Prezenta propunere reprezintă rezultatul acestui proces de revizuire.

Comunicarea din 6 aprilie 2016<sup>5</sup> a evidențiat necesitatea unor căi legale durabile, transparente și accesibile către Europa, ca parte a gestionării cu succes a migrației. Comisia reia intenția sa de a propune modificări la Directiva privind cartea albastră a UE, cu scopul de a o consolida ca sistem unic la nivelul UE pentru admiterea lucrătorilor cu înaltă calificare. În discuțiile

<sup>1</sup> Pentru o prezentare generală a se consulta pagina de web [Europa 2020, pe scurt](#).

<sup>2</sup> Directiva 2009/50/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate (JO L 155, 18.6.2009, p. 17).

<sup>3</sup> [Orientările politice prezentate de Juncker](#); [Prioritățile actualei Comisii](#); [Scrisoare de misiune adresată comisarului Avramopoulos](#).

<sup>4</sup> [Comunicarea Comisiei din 13 mai 2015, O agendă europeană privind migrația, COM\(2015\) 240 final](#)

<sup>5</sup> [Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu „Posibilități de reformare a sistemului european comun de azil și de îmbunătățire a căilor legale de migrație” COM\(2016\) 197 final](#).

ulterioare, Parlamentul European a solicitat elaborarea unor mijloace juridice noi în Europa și a îndemnat Comisia să dea dovadă de ambiție în acest sens. În raportul său din 23 martie 2016<sup>6</sup>, Parlamentul a reamintit că revizuirea Directivei privind cartea albastră a UE ar trebui să fie în același timp ambițioasă și orientată, în special cu scopul de a elimina neconcordanțele existente în ceea ce privește, de exemplu, sistemele naționale paralele.

UE se confruntă deja cu deficite structurale de competențe și neconcordanțe între calificările în anumite sectoare care au potențialul de a limita creșterea, productivitatea și inovarea (de exemplu, sănătate, TIC și inginerie) și de a încetini astfel redresarea economică a Europei și de a reduce competitivitatea acesteia. Măsurile de activare, formare și dezvoltare a competențelor forței de muncă existente trebuie să joace un rol în combaterea acestor deficite, în special într-o perioadă în care rata generală a șomajului este ridicată. Cu toate acestea, este puțin probabil ca aceste măsuri să fie suficiente pentru a răspunde pe deplin nevoilor și, în orice caz, va fi nevoie de timp pentru ca acestea să aibă un impact real asupra pieței forței de muncă și asupra productivității. În viitor, schimbările structurale din economia UE vor continua să impulsioneze cererea de competențe care nu sunt imediat disponibile pe piața forței de muncă, creând noi deficite de competențe.

Sistemul actual al UE în domeniul imigrației lucrătorilor cu înaltă calificare nu este bine pregătit pentru provocările actuale și viitoare. Influxul global de lucrători resortisanți ai țărilor terțe cu înaltă calificare pentru statele membre participante<sup>7</sup> în conformitate atât cu sistemul cărții albastre a UE, cât și cu sistemele naționale pentru lucrătorii cu înaltă calificare a fost de 23 419 în 2012, 34 904 în 2013 și 38 774 în 2014<sup>8</sup>. În comparație cu necesitățile estimate de lucrători cu înaltă calificare în anumite sectoare, aceste cifre sunt de departe insuficiente pentru a rezolva situația existentă și viitoare a deficitelor de competențe în UE în ocupații cu înaltă calificare. În plus, în timp ce sondajele privind intențiile potențialilor migranți cu înaltă calificare indică o atractivitate relativ puternică a UE, UE nu este suficient de eficace în a transforma acest lucru într-un număr mai ridicat de lucrători cu înaltă calificare, nici în a păstra talentele cu studii în UE, în comparație cu alte economii dezvoltate. Cifrele arată că, dintre migranții provenind din afara UE care vin în țări OCDE, 48 % din migranții cu un nivel scăzut de educație și 31 % din migranții cu un nivel ridicat de educație aleg o destinație din UE<sup>9</sup>.

Prezenta propunere, care înlocuiește Directiva privind cartea albastră a UE (2009/50/CE), urmărește să îmbunătățească capacitatea UE de a atrage și de a păstra resortisanții cu înaltă calificare ai țărilor terțe, precum și de a spori mobilitatea acestora și circulația între locurile de muncă în diferite state membre. Obiectivul este acela de a îmbunătăți capacitatea UE de a răspunde cu eficacitate și promptitudine la actualele și viitoare cereri de resortisanți cu înaltă calificare ai țărilor terțe și de a compensa deficitul de competențe, pentru a crește contribuția imigrației economice la consolidarea competitivității economiei UE și la combaterea efectelor îmbătrânirii demografice.

<sup>6</sup> [Raport privind situația din Marea Mediterană și necesitatea unei abordări globale a migrației de către UE, la 23 martie 2016, \(2015/2095\(INI\)\).](#)

<sup>7</sup> Regatul Unit, Irlanda și Danemarca nu participă la Directiva privind cartea albastră a UE, în conformitate cu respectivele protocoale anexate la tratate.

<sup>8</sup> Statisticile Eurostat: numărul de autorizații naționale pentru lucrătorii cu înaltă calificare a crescut de la 19 755 în 2012, la 21 940 în 2013 și la 24 922 în 2014, în timp ce cărțile albastre ale UE au crescut de la 3 664 în 2012 la 12 964 în 2013 și 13 852 în 2014.

<sup>9</sup> Senne, J.-N. și David, A., „Contextul general și contribuția migrației forței de muncă în Europa”, OCDE 2016, în curs de apariție.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

Agenda europeană privind migrația a confirmat necesitatea de a utiliza cartea albastră a UE pentru crearea unui sistem atractiv la nivelul întregii UE pentru resortisanții cu înaltă calificare ai țărilor terțe. În comunicarea din 6 aprilie 2016 s-a precizat în continuare că acest lucru se poate realiza prin dezvoltarea unei abordări comune, armonizate la nivelul UE, care să includă condiții de admitie mai flexibile, proceduri de admitie îmbunătățite și drepturi consolidate, inclusiv mobilitatea în interiorul UE.

Această inițiativă este complementară altor instrumente adoptate în domeniul migrației legale. În special, aceasta completează Directiva privind persoanele transferate în cadrul aceleiași companii<sup>10</sup>, care facilitează intrarea și mobilitatea în interiorul UE a lucrătorilor cu înaltă calificare (manageri, specialiști) angajați de societățile din afara UE, care sunt repartizați temporar în cadrul unor filiale situate în UE. De asemenea, propunerea este complementară Directivei (UE) 2016/801, care reglementează admisia și drepturile studenților și cercetătorilor, precum și, de exemplu, ale stagiarilor și voluntarilor din cadrul sistemului european de voluntariat. De asemenea, propunerea constituie o completare și o derogare de la Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003, care stabilește condițiile în care poate fi exercitat dreptul la reîntregirea familiei și Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung. Prezenta propunere depășește aceste directive, în sensul că prevede condiții mai favorabile pentru reîntregirea familiei și înlesnirea accesului la statutul de rezident pe termen lung. În plus, aceasta completează Directiva 2011/95/UE („Directiva privind standardele minime”)<sup>11</sup> în măsura în care domeniul de aplicare a prezentei propuneri este extins la beneficiarii de protecție internațională cu înaltă calificare. Aceștia vor fi în măsură să ocupe un loc de muncă pe teritoriul statelor membre conform competențelor și educației lor și să elimine deficitele din anumite regiuni. Acest lucru le permite să rămână activi pe piața forței de muncă și în cazurile în care nu există locuri vacante în domeniul lor specific în statul membru care le-a acordat protecție

Prezenta propunere este în conformitate cu Planul de acțiune privind integrarea resortisanților țărilor terțe<sup>12</sup>, oferind un cadru comun de politică care ar putea sprijini statele membre pe măsură ce acestea își dezvoltă în continuare și consolidează politicile naționale de integrare pentru resortisanții țărilor terțe, în special pentru cei cu înaltă calificare.

Formatul permisului de ședere pentru resortisanții țărilor terțe este prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și se aplică în cazul prezentei propuneri.

- **Coerența cu celelalte politici ale Uniunii**

Această propunere urmărește să ofere un sistem atractiv la nivelul întregii UE pentru lucrătorii cu înaltă calificare, în conformitate cu politicile UE care vizează aprofundarea și consolidarea pieței unice<sup>13</sup>. O politică privind atragerea lucrătorilor cu înaltă calificare este în concordanță

<sup>10</sup> Directiva 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii (JO L 157, 27.5.2014, p. 1).

<sup>11</sup> Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (reformare) (JO L 337, 20.12.2011, p. 9).

<sup>12</sup> [COM\(2016\)377 final](#).

<sup>13</sup> Comunicarea Comisiei din 28 octombrie 2015, „Ameliorarea pieței unice [COM\(2015\) 550 final](#)

și complementară cu politicile de facilitare a mobilității cetățenilor UE în interiorul UE, susținute de Regulamentul nr. 492/2011<sup>14</sup>, Regulamentul nr. 2016/589 („EURES”)<sup>15</sup> și de viitorul pachet privind mobilitatea forței de muncă în ceea ce privește coordonarea sistemelor de securitate socială. De asemenea, aceasta completează politicile privind îmbunătățirea și actualizarea competențelor lucrătorilor din UE, precum și recunoașterea calificărilor, urmărind o mai bună integrare a acestora pe piața forței de muncă. O rezervă mai mare de talente disponibile este în beneficiul economiei UE în ansamblul său și efectul de dislocare a lucrătorilor din UE ar trebui să fie redus în cazul lucrătorilor cu înaltă calificare. Viitoarea „Agendă pentru noi competențe pentru Europa”<sup>16</sup> abordează problema globală a recunoașterii calificărilor și, prin urmare, este relevantă, de asemenea, pentru admisia lucrătorilor cu înaltă calificare în baza cărții albastre a UE, întrucât aceste persoane se confruntă adesea cu obstacole și costuri ridicate pentru recunoașterea calificărilor dobândite în țări terțe. Toate aceste inițiative contribuie la strategia de creștere a UE, în conformitate cu prioritățile Strategiei Europa 2020.

## **2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE**

### **• Temeiul juridic**

Prezenta propunere se referă la condițiile de intrare și de ședere pentru resortisanții țărilor terțe, precum și la procedurile de eliberare a permiselor necesare pentru munca ce necesită un nivel înalt de calificare. De asemenea, aceasta stabilește condițiile de ședere în al doilea stat membru pentru resortisantul unei țări terțe. În consecință, temeiul juridic adecvat este articolul 79 alineatul (2) literele (a) și (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), coroborat cu articolul 79 alineatul (1) din același tratat.

În conformitate cu Protocolul nr. 21 anexat la tratate, Regatul Unit și Irlanda pot notifica Consiliului, în termen de trei luni de la prezentarea unei propuneri sau a unei inițiative ori în orice moment după adoptarea acesteia, că doresc să participe la adoptarea și aplicarea măsurilor propuse în cauză. Niciunul dintre aceste state membre nu și-a exercitat dreptul de a opta pentru Directiva privind cartea albastră a UE. În conformitate cu Protocolul nr. 22 anexat la tratate, Danemarca nu participă la adoptarea măsurilor întemeiate pe acest articol<sup>17</sup>.

Admisia migranților economici este o competență partajată între UE și statele sale membre. În special, orice măsură propusă în materie de migrație legală „nu aduce atingere dreptului statelor membre de a stabili volumul admiterii pe teritoriul acestora a resortisanților unor țări terțe, provenind din țări terțe, în căutarea unui loc de muncă în calitate de lucrători salariați sau pentru a desfășura o activitate independentă” [articolul 79 alineatul (5) din TFUE].

### **• Subsidiaritate**

Dificultatea de a îmbunătăți capacitatea de a atrage și de a păstra talente din afara UE s-a accentuat și este comună tuturor statelor membre. Deși fiecare stat membru ar putea continua să aibă propriul său sistem național pentru lucrătorii cu înaltă calificare, acest lucru nu ar spori

<sup>14</sup> Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (JO L 141, 27.5.2011, p. 1).

<sup>15</sup> Regulamentul (UE) nr. 2016/589 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2016 privind o rețea europeană de servicii de ocupare a forței de muncă (EURES), accesul lucrătorilor la servicii de mobilitate și integrarea mai bună a piețelor forței de muncă și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 492/2011 și (UE) nr. 1296/2013 (JO L107, 22.4.2016, p. 1).

<sup>16</sup> COM(2016)318 final

<sup>17</sup> Regatul Unit, Irlanda și Danemarca nu au obligații în temeiul Directivei 2009/50/CE.

gradul de atractivitate a UE în ansamblu. În special atunci când se compară UE cu alte destinații importante cu o abordare mai uniformă, statele membre care acționează singure, în special cele mai mici, nu sunt echipate în mod adecvat pentru a face față concurenței internaționale privind lucrătorii cu înaltă calificare.

Situația actuală fragmentată, cu norme naționale divergente și paralele pentru aceleași categorii de resortisanți ai țărilor terțe între statele membre nu este nici eficientă și nici eficace pentru părțile implicate. Solicitanții și angajatorii trebuie să navigheze un cadru de reglementare complex, ceea ce generează costuri și sarcini administrative care afectează puternic mai ales IMM-urile. În plus, ar fi mai ușor și mai rentabil ca autoritățile statelor membre să aplice un singur set de norme clare și simple pentru examinarea cererilor de ședere și ocupare a unui loc de muncă ale lucrătorilor cu înaltă calificare.

Uniunea Europeană, acționând ca un singur actor în relațiile externe, poate crea economii de scară și, în consecință, poate concura mai bine cu alte destinații importante pentru oferta limitată de lucrători cu înaltă calificare. Prezenta propunere vizează creșterea atractivității globale a UE, oferind un sistem unic, transparent, flexibil și simplificat pentru lucrătorii cu înaltă calificare în UE. Aceasta transmite lucrătorilor cu înaltă calificare un mesaj clar că sunt bine-veniți în UE, prin oferirea unor proceduri de admisie clare și rapide, combinate cu condiții de ședere atractive pentru aceștia și familiile lor.

În plus, doar o acțiune la nivelul UE poate oferi lucrătorilor cu înaltă calificare posibilitatea de a se deplasa, a lucra și a locui cu ușurință în mai multe state membre ale UE. Mobilitatea în interiorul UE permite să se răspundă mai bine cererii de forță de muncă cu înaltă calificare și să se compenseze deficitul de competențe. Sistemele naționale însă nu pot oferi, prin însăși natura lor, această posibilitate de deplasare ușoară dintr-un stat membru în cazul în care apar deficite de forță de muncă sau oportunități de muncă.

Chiar și în cazul în care ar exista un sistem mai armonizat la nivelul UE și s-ar elimina sistemele naționale paralele, statele membre își vor păstra competențe cu privire la anumite aspecte, cum ar fi prerogativele lor bazate pe tratate de a defini volumele de admisie a resortisanților țărilor terțe care vin din țări terțe pe teritoriul lor în vederea ocupării unui loc de muncă. Statele membre vor avea, de asemenea, posibilitatea de a introduce teste ale pieței forței de muncă în situațiile în care piața forței de muncă suferă perturbări grave cum ar fi un nivel ridicat al șomajului pentru o anumită ocupație sau un anumit sector. În plus, statele membre vor avea control asupra nivelului pragului salarial – chiar dacă acesta va fi mai armonizat cu limite inferioare și superioare – care va fi calculat pe baza unei medii la nivelul național a salariilor, și asupra ocupațiile deficitare pentru care se va aplica un prag inferior.

Având în vedere toate aceste considerații, propunerea respectă principiul subsidiarității.

- **Proportionalitatea**

Prezenta propunere se referă la condițiile de admisie, la procedurile și la drepturile lucrătorilor cu înaltă calificare din țările terțe, care constituie elemente ale unei politici comune de imigrație în temeiul articolului 79 din TFUE. Există deja norme europene pentru acest grup de resortisanți ai țărilor terțe, în paralel cu normele naționale, însă acestea trebuie să fie modificate pentru a se soluționa problemele identificate și pentru a se atinge pe deplin obiectivele directivei, iar conținutul și forma acțiunii Uniunii ar trebui să se limiteze la ceea ce este necesar pentru a se atinge aceste obiective.

Propunerea prezintă un echilibru între, pe de o parte, drepturi sporite, inclusiv mobilitatea în interiorul UE prin intermediul unui nivel mai ridicat de armonizare, și, pe de altă parte, un regim mai favorabil incluziunii prin facilitarea în continuare a procedurilor de admisie

(inclusiv praguri salariale mai scăzute, extinzând astfel grupul țintă), cu o anumită flexibilitate acordată statelor membre pentru a adapta sistemul la propria situație națională.

Sarcina administrativă impusă statelor membre în ceea ce privește modificarea legislației și cooperarea sporită ar fi moderată, întrucât sistemul cărții albastre a UE există deja, iar această sarcină ar fi compensată de beneficii.

- **Alegerea instrumentelor**

Instrumentul ales este o nouă directivă care să abroge și să înlocuiască actuala Directivă privind cartea albastră a UE. Aceasta oferă statelor membre un anumit grad de flexibilitate în ceea ce privește punerea în aplicare și respectarea. O directivă este obligatorie cu privire la rezultatul care trebuie obținut, dar oferă statelor membre flexibilitate în ceea ce privește forma și metoda de transpunere a obiectivelor în sistemul juridic intern, precum și în contextul general. Nu a fost identificat niciun motiv pentru a se trece de la o directivă la un regulament cu aplicare directă.

Măsurile cu caracter neobligatoriu ar avea un efect prea limitat, întrucât potențialii solicitanți și societățile ar continua să se confrunte cu o serie de norme de admisie diferite.

### **3. REZULTATELE EVALUĂRIILOR EX-POST, CONSULTĂRILE CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI EVALUĂRILE IMPACTULUI**

- **Evaluări ex-post/verificări ale adecvării legislației existente**

Primul raport privind punerea în aplicare a Directivei privind cartea albastră a UE<sup>18</sup> a fost prezentat în mai 2014 și a evaluat conformitatea legislației naționale cu dispozițiile directivei. Acesta a concluzionat că există diferențe importante între statele membre în ceea ce privește numărul de cărți albastre ale UE acordate, din cauza opțiunilor de politică ale statelor membre care aplică și promovează cartea albastră a UE în moduri foarte diferite și, în unele cazuri, favorizează propriile sisteme naționale paralele. Actuala Directivă privind cartea albastră a UE stabilește doar norme minime și lasă o marjă de manevră statelor membre prin mai multe clauze discreționare și trimiteri la legislația națională. De asemenea, raportul a constatat că există o serie de deficiențe în ceea ce privește transpunerea și, mai precis, faptul că statele membre și-au neglijat obligațiile de raportare în temeiul directivei. Aceste preocupări au fost discutate cu statele membre prin intermediul rețelei de puncte naționale de contact și în reuniunile grupurilor de contact.

O altă evaluare, realizată de Comisie în 2015-2016, a actualizat și a elaborat primul raport. În concluzie, cartea albastră a UE în forma sa actuală nu își atinge potențialul de valoare adăugată la sistemele naționale concurente și complementare pentru lucrătorii cu înaltă calificare<sup>19</sup>.

- **Consultări cu părțile interesate**

În perioada 27 mai – 30 septembrie 2015, s-a efectuat o consultare publică online privind cartea albastră a UE și politicile UE în materie de migrație a forței de muncă. În total, s-au primit 610 de răspunsuri la chestionar și 15 contribuții scrise din partea unei game largi de

---

<sup>18</sup> Comunicarea Comisiei din 22 mai 2014 privind punerea în aplicare a Directivei 2009/50/CE, [COM\(2014\) 287 final](#).

<sup>19</sup> A se vedea anexa 5 din evaluarea impactului care însoțește prezentul document.

actori care reprezintă toate părțile interesate relevante<sup>20</sup>. S-au solicitat și primit contribuții de la cetățeni, organizații și resortisanți ai țărilor terțe (care își au reședința în interiorul sau în afara UE), precum și de la angajatori (întreprinderi multinaționale și IMM-uri), asociațiile acestora, organizații private și publice de ocupare a forței de muncă, sindicate, ministere, autorități regionale și locale, lucrători din mass-media, reprezentanți ai mediului academic, organizații internaționale, organizații sau autorități din țările de origine, parteneri sociali și alți actori ai societății civile. S-au organizat diverse reuniuni bilaterale și de grup cu principalii reprezentanți ai statelor membre, întreprinderi, practicieni, parteneri sociali și organizații internaționale (OCDE, ICNUR, OIM). S-a organizat un seminar pe teme specifice la 3 decembrie 2015 cu partenerii sociali naționali, în colaborare cu Observatorul pieței forței de muncă (OPFM) și Grupul permanent de studiu „Imigrație și integrare” (IMI) din cadrul Comitetului Economic și Social European. Un contractant extern a efectuat mai multe activități de consultare a părților interesate cu anumite autorități naționale, organizații patronale, sindicate și organizații din țările de origine.

Rezultatele au fost luate în considerare pe parcursul perioadei de examinare, astfel cum sunt reflectate în raportul de evaluare a impactului.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

S-a instituit un grup de experți al Comisiei privind migrația economică (EGEM)<sup>21</sup> pentru a se sprijini elaborarea viitoarelor politici în domeniul migrației economice. În cursul primei reuniuni EGEM din 25 martie 2015, experții au discutat modalități pentru „o mai bună gestionare a migrației forței de muncă la nivelul UE” și principalul subiect de discuție a fost revizuirea cărții albastre a UE. Obiectivul celei de a doua reuniuni EGEM din 7 decembrie 2015 a fost „opțiuni de politică pentru revizuirea cărții albastre”<sup>22</sup>.

În plus, la 13 noiembrie 2015, a avut loc o reuniune a grupului de experți REM privind migranții calificați — un subgrup din cadrul Rețelei europene de migrație (REM) — cu experți din statele membre, pentru o discuție tehnică privind aspecte legate de cartea albastră a UE, sistemele naționale paralele pentru lucrătorii cu înaltă calificare și interacțiunea dintre acestea.

- **Evaluarea impactului**

În pregătirea propunerii, s-a analizat o gamă largă de opțiuni de politică, dintre care unele — abrogarea Directivei privind cartea albastră a UE, prin introducerea unui sistem de exprimare a interesului, extinderea domeniului de aplicare la furnizorii de servicii internaționale — au fost respinse în prima etapă a evaluării.

#### Opțiuni luate în considerare

Printre opțiunile reținute pentru analize aprofundate se numără:

<sup>20</sup> Rezultatele și contribuțiile sunt [disponibile online](#).

<sup>21</sup> Registrul grupurilor de experți ale Comisiei: [E03253](#).

<sup>22</sup> Calitatea de membru, rapoartele reuniunilor și contribuțiile scrise din partea participanților sunt disponibile la adresa: <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail&groupDetailID=3253&Lang=RO>



### *0) Scenariul de referință*

Actuala carte albastră a UE ar continua să fie aplicată fără modificări legislative. Activitățile existente de monitorizare și punere în aplicare a legislației actuale ar continua, la fel precum activitățile pentru îmbunătățirea recunoașterii transnaționale a calificărilor străine, fie între statele membre, fie în colaborare cu țări terțe, prin intermediul schimburilor de bune practici și al unor orientări suplimentare pentru autoritățile naționale.

#### *1) Extinderea domeniului de aplicare, prin punerea cărții albastre a UE la dispoziția unui grup mai amplu de lucrători, inclusiv (unii) cu competențe de nivel mediu*

Această opțiune ar pune la dispoziție cartea albastră a UE și unor lucrători cu competențe de nivel mediu, întrucât salarizarea și calificările ar fi stabilite drept condiții alternative, în loc de condiții cumulative. Nivelul drepturilor nu ar fi sporit în mod semnificativ față de nivelul actual.

#### *2) Modificarea condițiilor de admisie și a drepturilor fără a extinde domeniul de aplicare dincolo de lucrătorii cu înaltă calificare*

Această opțiune conține trei sub-opțiuni privind grupul-țintă (mai mare v. mai selectiv) și rămâne în domeniul de aplicare și în cadrul de bază al directivei actuale, dar cu facilitarea comună pentru toate sub-opțiunile în ceea ce privește condițiile, procedurile și drepturile.

- 2a) O carte albastră a UE accesibilă unui grup mai mare de lucrători cu înaltă calificare

Această sub-opțiune ar extinde grupul lucrătorilor cu înaltă calificare eligibili pentru cartea albastră a UE, ar facilita admisia și ar oferi drepturi consolidate de ședere și de mobilitate. Statele membre ar urma să păstreze o marjă de manevră limitată pentru adaptarea la nivel național a sistemului, dar sistemele naționale paralele ar fi eliminate.

- 2b) Transformarea cărții albastre a UE într-un instrument care să atragă un grup select format din cei mai calificați lucrători

Această opțiune ar transforma cartea albastră a UE mai degrabă într-un instrument selectiv pentru lucrătorii cu o foarte înaltă calificare. Lucrătorii eligibili ar beneficia de acces rapid și facil și de drepturi extinse. Regimurile naționale paralele ar fi permise în continuare.

- 2c) Crearea unei cărți albastre pe două niveluri care să vizeze diverse niveluri de calificare a lucrătorilor cu înaltă calificare

Această sub-opțiune ar fi o combinație a sub-opțiunilor anterioare prin crearea unui sistem de carte albastră a UE cu două niveluri pentru a aborda diferite categorii de lucrători cu înaltă calificare: primul nivel pentru un grup amplu de lucrători cu înaltă calificare și un al doilea nivel mai selectiv cu acces mai rapid la ședere pe termen lung și mobilitate sporită în interiorul UE. Sistemele naționale paralele ar fi eliminate.

#### *3) Un standard unificat la nivelul UE privind cartea albastră*

Această opțiune de politică ar introduce o serie de norme standard la nivelul UE privind cartea albastră a UE aplicabile în statele membre. Nu ar exista niciun motiv pentru ca statele membre să adapteze orice condiții sau alte norme privind cartea albastră a UE la condițiile pieței muncii de la nivel național. O carte albastră a UE emisă de un stat membru ar

fi recunoscută reciproc de către toate statele membre și ar oferi o acoperire nelimitată a mobilității în interiorul UE. Sistemele naționale paralele ar fi eliminate.

#### Opțiuni legislative paralele/orizontale

De asemenea, s-au luat în considerare o serie de opțiuni legislative orizontale, dar și una fără caracter legislativ. Aceste opțiuni pot fi de sine stătătoare, în plus față de situația inițială sau împreună cu oricare dintre pachetele legislative:

##### *a) Acțiuni nelegislative pentru a îmbunătăți eficacitatea cărții albastre a UE*

Această opțiune de politică are drept obiectiv îmbunătățirea punerii în aplicare a cărții albastre a UE și a cooperării practice între statele membre și consolidează promovarea mărcii prin schimb de informații, promovare și activități publicitare. Aceasta ar include măsuri practice pentru a utiliza sistemul cărții albastre a UE, prin îmbunătățirea recunoașterii calificărilor străine și îmbunătățirea abilităților și a adecvării profesionale.

##### *b) Măsuri legislative de extindere a cărții albastre a UE la antreprenorii inovatori*

Această opțiune ar extinde domeniul de aplicare a cărții albastre a UE de la lucrătorii cu înaltă calificare la antreprenorii inovatori (și anume, lucrătorii care desfășoară o activitate independentă) și pentru acest grup s-ar crea în cadrul directivei o serie separată de condiții de admisie și de drepturi (care include, eventual, mobilitatea în interiorul UE).

##### *c) Acțiune legislativă de extindere a cărții albastre a UE la beneficiarii de protecție internațională și la solicitanții de azil cu înaltă calificare*

Această opțiune ar permite accesul la cartea albastră a UE al altor categorii de migranți care solicită sau au primit statutul de persoană aflată sub protecție internațională. Se pot distinge două sub-categorii și sub-opțiuni principale: (i) una care include numai persoane care beneficiază de protecție internațională (refugiați, persoane cărora li s-a acordat protecție subsidiară); (ii) una care include și solicitanții de azil.

#### Opțiunea preferată

După evaluarea impactului, a eficacității și a eficienței opțiunilor reținute, precum și a fezabilității acestora, opțiunea preferată este 2a) în combinație cu opțiunile orizontale a) (acțiuni nelegislative) și c), sub-opțiunea (i) (includerea în domeniul de aplicare numai a persoanelor care beneficiază de protecție internațională). Prin urmare, opțiunea preferată cuprinde următoarele elemente principale: modificarea condițiilor de admisie și sporirea accesibilității cărții albastre a UE pentru un grup mai mare de lucrători cu înaltă calificare; îmbunătățirea drepturilor asociate cărții albastre a UE, inclusiv mobilitatea în cadrul UE; și neextinderea domeniului de aplicare dincolo de lucrătorii cu înaltă calificare. De asemenea, sistemele naționale pentru resortisanții care intră în domeniul de aplicare a prezentei directive nu ar mai fi permise. Măsurile legislative ar fi completate prin acțiuni fără caracter legislativ și, eventual, prin sporirea accesibilității cărții albastre a UE pentru beneficiarii de protecție internațională cu înaltă calificare.

Opțiunea preferată atinge un echilibru între, pe de o parte, un nivel ridicat de incluziune, flexibilitate considerabilă pentru statele membre în vederea adaptării la situația lor națională și un mare potențial de substituție pentru sistemele naționale paralele și, pe de altă parte, facilitarea în continuare a procedurilor, mai multe drepturi, o mai mare facilitare a mobilității

în interiorul UE și un nivel înalt de armonizare. În consecință, această opțiune preferată reprezintă o combinație echilibrată între eficacitate și eficiență (ridicate) și efecte economice și sociale pozitive. Aceste impacturi pozitive ar fi maximizate dacă sunt combinate cu măsuri nelegislative, cum ar fi promovarea activă a sistemului și o mai bună adecvare între angajatori și potențialii migranți.

Numărul estimat de autorizații suplimentare pentru această opțiune se încadrează într-un interval de minimum 32 484 până la maximum 137 690 de lucrători cu înaltă calificare (anual, agregat pentru statele membre participante, variația depinzând de pragul salarial stabilit de state membre individuale). Acest lucru ar avea drept rezultat un impact economic anual pozitiv estimat între 1,4 miliarde EUR și 6,2 miliarde EUR provenite de la lucrători suplimentari cu înaltă calificare care sosesc și care activează în cadrul UE. În general, numărul mai mare de lucrători cu înaltă calificare admiși și creșterea potențialului de reținere a tinerelor talente formate în UE vor crea o rezervă mai mare de lucrători cu înaltă calificare la care angajatorii pot apela pentru a elimina deficitul de forță de muncă, ceea ce ar avea un efect pozitiv asupra creșterii economice și competitivității UE. Împreună cu sporirea posibilităților în ceea ce privește mobilitatea între locurile de muncă și mobilitatea în interiorul UE, aceasta ar facilita și ar reduce costurile de recrutare pentru IMM-uri, le-ar sprijini să elimine deficitul de forță de muncă și le-ar ameliora perspectivele de creștere. De asemenea, s-ar înregistra un impact pozitiv asupra capacității întreprinderilor de a desfășura activități de cercetare și dezvoltare (C&D) și ar exista un efect pozitiv asupra capacității globale a UE pentru inovare, cercetare și antreprenariat. De asemenea, eficacitatea și eficiența ridicată a acestei opțiuni ar reduce sarcina administrativă legată de aplicarea sa.

Și impactul social va fi pozitiv, întrucât cetățenii UE ar beneficia de efectele pozitive asupra creșterii economice în general prin eliminarea deficitelor de forță de muncă și de competențe, ceea ce poate contribui indirect la consolidarea economiei bazate pe cunoaștere și la crearea de locuri de muncă în UE. Având în vedere că sistemul vizează lucrătorii cu înaltă calificare, se bazează pe cerere și este destul de selectiv și că sunt incluse garanții corespunzătoare, potențialul efect de deplasare în ceea ce privește lucrătorii din UE ar trebui să fie limitat. Posesorii de carte albastră ar beneficia de un impact pozitiv în ceea ce privește consolidarea dreptului de reîntregire a familiei, accesul la statut pe termen lung și mobilitatea în interiorul UE. De asemenea, se preconizează un impact social pozitiv datorită includerii beneficiarilor de protecție internațională, întrucât beneficiarii cu înaltă calificare, prin obținerea unei cărți albastre a UE, ar deveni mai vizibili pentru angajatorii din statul membru-gazdă și ar putea avea acces și la piețele forței de muncă din alte state membre decât cel care le-a acordat protecție. Acest lucru facilitează participarea lor pe piața forței de muncă, ceea ce favorizează integrarea și capacitatea acestora de a-și câștiga mijloacele de subsistență.

#### Aviz al Comitetului de control normativ

La 5 februarie 2016, evaluarea impactului a fost prezentată Comitetului de control normativ (CCN), care s-a reunit la 2 martie 2016. Comitetul a emis un prim aviz (negativ) la 4 martie 2016. La 14 martie s-a prezentat o nouă evaluare a impactului, iar la 18 martie 2016 s-a emis un al doilea aviz (pozitiv). Principalele îmbunătățiri necesare evidențiate în avizul Comitetului de control normativ au fost următoarele și au fost luate în considerare după cum urmează.

#### *a) Clarificarea problemelor abordate și a dimensiunii europene a acestora*

Raportul de evaluare a impactului a fost consolidat în ceea ce privește analiza privind deficitul de forță de muncă actuale și viitoare în UE și modul în care acestea pot fi abordate în mod eficace prin revizuirea cărții albastre și în special, prin sporirea mobilității în interiorul UE a lucrătorilor cu înaltă calificare din țările terțe. De asemenea, s-a clarificat interacțiunea

dintre mobilitatea cetățenilor în interiorul UE și mobilitatea lucrătorilor cu înaltă calificare, precum și măsura în care ambele contribuie la soluționarea deficitului de competențe și de forță de muncă. S-au adăugat cifre și analize suplimentare pentru a demonstra mai bine necesitatea unei acțiuni a UE în ceea ce privește atragerea lucrătorilor cu înaltă calificare resortisanți ai țărilor terțe și valoarea adăugată a UE în comparație cu sistemele naționale. S-a analizat mai în detaliu interacțiunea dintre revizuirea cărții albastre a UE și alte categorii de migranți, cum ar fi beneficiarii de protecție internațională/solicitanții de azil, prestatorii de servicii și antreprenorii – precum și necesitatea posibilei lor includeri în domeniul de aplicare a acestora.

#### *b) Clarificarea obiectivelor și a opțiunilor de politică*

Obiectivele generale și specifice au fost revizuite pentru a fi în concordanță atât cu definirea problemei, cât și cu opțiunile propuse. Logica ce stă la baza pachetelor de opțiuni de politică a fost explicată, iar prezentarea a fost simplificată. S-au consolidat motivele pentru eliminarea anumitor opțiuni de la început și s-a îmbunătățit trierea și selecția opțiunilor de politică.

#### *c) Axarea analizei de impact pe principalele aspecte legate de piața muncii*

Prezentarea analizei de impact a fost simplificată și va fi mai ușor de utilizat, iar accentul este pus mai clar pe aspectele legate de piața muncii și impactul economic. S-a identificat impactul per stat membru, atunci când acest lucru a fost posibil. S-au evidențiat diferențele dintre diferitele opțiuni de politică și scenariul de bază. Deși datele cantitative rămân limitate, s-au analizat costurile administrative și avantajele pentru diversele părți interesate. S-a selectat o opțiune preferată, constând într-un pachet de opțiuni de politică și elemente orizontale, ca urmare a eliminării treptate a opțiunilor pe baza unor criterii clare și obiective.

#### **• Drepturile fundamentale**

Prezenta inițiativă este pe deplin compatibilă cu Carta drepturilor fundamentale și consolidează unele dintre drepturile prevăzute în cartă. Aceasta contribuie, în special, la punerea în aplicare a dreptului la respectarea vieții private și de familie (articolul 7) — prin dispoziții de facilitare în ceea ce privește reîntregirea familiei pentru lucrătorii cu înaltă calificare — precum și dreptul la muncă și dreptul de a exercita o ocupație aleasă sau acceptată în mod liber [articolul 15 alineatul (1)]. De asemenea, inițiativa este pe deplin compatibilă cu drepturile legate de condițiile de muncă [articolul 15 alineatul (3)] și drepturile lucrătorilor (articolele 27-36), întrucât aceasta menține drepturile la egalitate de tratament pentru lucrătorii cu înaltă calificare în ceea ce privește condițiile de muncă, accesul la asigurările sociale, la educație și la formare profesională, precum și accesul la bunuri și servicii. Compatibilitatea cu articolul 47 (dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil) este pe deplin garantată, întrucât se mențin dispozițiile actuale din cartea albastră a UE referitoare la dreptul de inițiere a unei căi de atac în cazul respingerii unei cereri, precum și de notificare privind motivele respingerii.

#### **4. IMPLICAȚIILE BUGETARE**

Nu există implicații pentru bugetul Uniunii Europene.

## 5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și modalități de monitorizare, evaluare și raportare**

Comisia va verifica transpunerea corectă și efectivă în legislația națională a tuturor statelor membre participante. Pe parcursul etapei de punere în aplicare, Comisia va organiza periodic reuniuni ale Comitetului de contact cu toate statele membre. Comisia va prezenta Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare privind punerea în aplicare, funcționarea și impactul cărții albastre a UE la trei ani după termenul-limită de transpunere și, ulterior, la fiecare trei ani.

Aplicarea Directivei privind cartea albastră a UE va fi monitorizată în raport cu principalele obiective de politică, utilizându-se o serie de indicatori relevanți și măsurabili pe baza unor surse de date ușor accesibile, acceptate și credibile. Comunicarea mai multor tipuri de informații devine obligatorie în directiva revizuită pentru a îmbunătăți furnizarea informațiilor în timp util și fiabilitatea acestora. Aceasta ar conduce la creșterea contribuției directivei la monitorizarea și evaluarea politicii privind migrația lucrătorilor cu înaltă calificare. În plus, se va îmbunătăți schimbul de informații prin intermediul punctelor de contact naționale pentru cartea albastră a UE.

- **Documentele explicative**

Propunerea de directivă are un domeniu larg de aplicare în ceea ce privește resortisanții cu înaltă calificare ai țărilor terțe pe care îi vizează. De asemenea, propunerea conține un număr mare de obligații legale în comparație cu Directiva 2009/50/CE aflată în vigoare. Având în vedere acest aspect și faptul că propunerea conține dispoziții privind o serie de grupuri, care nu sunt încă acoperite în mod obligatoriu în cadrul juridic actual, vor fi necesare documente explicative, inclusiv un tabel de corespondență între dispozițiile naționale și directivă, care însoțesc notificarea măsurilor de transpunere pentru ca măsurile de transpunere pe care statele membre le-au adăugat la legislația în vigoare să fie ușor de identificat.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

### Capitolul I – DISPOZIȚII GENERALE

#### Articolul 1 – Obiect

Obiectivul propunerii este definirea condițiilor de intrare și de ședere pentru resortisanții țărilor terțe care solicită rezidența în UE în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat, din afara UE sau care au reședința legală în UE cu un alt statut, și pentru membrii de familie ai acestora, și definirea drepturilor acestora. De asemenea, propunerea stabilește condițiile în care resortisanții țărilor terțe cu ședere legală într-un stat membru, în baza prezentei propuneri, pot circula și locui împreună cu membrii lor de familie în alte state membre. Această dispoziție a rămas în esență similară celei din Directiva 2009/50/CE, dar a fost adaptată pentru a lua în considerare faptul că această carte albastră a UE va deveni unicul mijloc pentru admisia resortisanților cu înaltă calificare ai țărilor terțe.

#### Articolul 2 – Definiții

Acest articol stabilește definițiile utilizate în prezenta propunere, care sunt, în mare măsură, aceleași cu cele formulate în alte directive existente în materie de migrație legală. Se oferă o definiție pentru „ocuparea forței de muncă înalt calificate”, care a înlocuit conceptul de „ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate” din directiva actuală. Aceasta se referă la

activități remunerate, în conformitate cu legislația și practica națională, prestate de către o persoană fizică ce are competența necesară, astfel cum se demonstrează prin „calificări profesionale superioare”. Acestea din urmă pot fi atestate prin „calificări dobândite în cadrul învățământului superior” (și anume, finalizarea cu succes a unui ciclu de învățământ superior sau de învățământ terțiar echivalent, care să corespundă cel puțin nivelului 6 din ISCED<sup>23</sup> 2011 sau nivelului 6 din Cadrul european al calificărilor) sau prin „competențe profesionale superioare” (și anume, competențe atestate prin cel puțin trei ani de experiență profesională de un nivel comparabil cu calificările dobândite în cadrul învățământului superior și care sunt relevante pentru activitatea sau profesia care urmează a fi efectuată). Nivelul necesar de competențe rămâne neschimbat, însă devine obligatoriu pentru statele membre să recunoască experiența profesională ca alternativă la calificare. În plus, referirea specifică la ISCED și la nivelurile CEC este nouă, fiind menită să ofere mai multă claritate.

Ca element de noutate în comparație cu Directiva 2009/50/CE, definiția noțiunii de „activitate economică” este oferită în scopul de a defini activitățile profesionale care pot fi efectuate de către posesorul cărții albastre a UE în contextul normelor specifice de mobilitate pe termen scurt către alte state membre (a se vedea articolul 19).

### Articolul 3 – Domeniul de aplicare

Propunerea, în mod similar cu Directiva 2009/50/CE, nu se aplică cetățenilor UE, resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung în UE și doresc să se mute în alt stat membru, lucrătorilor sezonieri și lucrătorilor detașați. Deoarece există potențiale suprapuneri între domeniul de aplicare a Directivei (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului<sup>24</sup> și actualul instrument, acest articol exclude în mod expres din domeniul de aplicare a directivei resortisanții țărilor terțe care solicită să aibă drept de ședere într-un stat membru ca cercetători, în sensul Directivei (UE) 2016/801, în vederea derulării unui proiect de cercetare. Cu toate acestea, odată ce au fost admiși în temeiul Directivei (UE) 2016/801, cercetătorii care au reședința legală pot solicita o carte albastră a UE în temeiul prezentei directive în alte scopuri decât cele prevăzute în Directiva (UE) 2016/801.

Ca o modificare a Directivei 2009/50/CE, tuturor membrilor de familie ai cetățenilor UE, care sunt resortisanți ai unei țări terțe li se acordă acces la cartea albastră a UE, pentru a li se permite să se angajeze în locuri de muncă înalt calificate și să întreprindă călătorii de afaceri în diferite state membre, indiferent dacă cetățeanul UE îi însoțește sau nu. Acești membri de familie ai cetățenilor UE, care sunt resortisanți ai unei țări terțe au aceleași nevoi de mobilitate profesională pe termen scurt și lung în interiorul UE ca alți resortisanți cu înaltă calificare ai țărilor terțe și nu ar trebui să fie lipsiți de posibilitatea de a solicita o carte albastră a UE, pe care ar fi avut-o în țara lor de origine, numai din cauza faptului că au reședința legală în UE ca membri de familie ai cetățenilor UE.

Propunerea de directivă continuă să nu se aplice persoanelor care solicită protecție internațională și care așteaptă o decizie privind statutul lor sau persoanelor care beneficiază de protecție temporară sau au reședință strict temporară într-un stat membru. Cu toate acestea, ca element de noutate, aceasta vizează beneficiarii de protecție internațională în temeiul Directivei 2011/95/UE (denumită în continuare „Directiva privind standardele minime”). Aceștia vor putea să solicite o carte albastră a UE la fel ca orice alt resortisant al unei țări

<sup>23</sup> Clasificarea Internațională Standard a Educației a UNESCO.

<sup>24</sup> Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair (JO L 132, 21.5.2016, p. 21).

terțe, menținându-și în același timp toate drepturile de care se bucură în calitate de beneficiari de protecție (a se vedea, de asemenea, comentariile pentru articolele 15 și 16). De asemenea, resortisanților țărilor terțe care urmează să fie relocați în statele membre în temeiul viitoarelor sisteme UE, care vor beneficia de drepturi similare cu cele prevăzute în Directiva privind standardele minime, urmează să li se acorde acces la cartea albastră a UE. Beneficiarii de protecție internațională cu înaltă calificare vor deveni astfel mai accesibili pentru angajatori și vor putea să ocupe un loc de muncă într-o manieră mai focalizată, în conformitate cu competențele și educația acestora, eliminându-se deficitele din sectoare și la nivel de ocupații din orice stat membru. Acest lucru le permite să participe activ pe piața forței de muncă, ceea ce favorizează integrarea lor și asigurarea mai ușoară a propriilor mijloace de subsistență. În plus, se evită irosirea competențelor acestora în cazul în care nu există locuri vacante în domeniul lor specific în statul membru care le-a acordat protecție, fapt ce conduce la o alocare mai eficientă a pieței forței de muncă. În cadrul viitoarei revizuirii a Directivei privind standardele minime, se vor introduce referințele și modificările necesare pentru a se asigura coerența.

De asemenea, este inclusă o dispoziție pentru a proteja acordurile internaționale încheiate de Uniune și/sau de statele membre ale acesteia pentru a se asigura recrutarea etică, și anume pentru a proteja acele sectoare care se confruntă cu un deficit de personal în țările în curs de dezvoltare.

Spre deosebire de Directiva 2009/50/CE, noua propunere nu permite statelor membre să dețină sisteme naționale paralele care vizează același grup de lucrători cu înaltă calificare. Pentru a transforma cartea albastră a UE într-un adevărat sistem la nivelul UE, statele membre au obligația de a acorda o carte albastră a UE în locul unui permis național pentru muncă înalt calificată persoanelor care intră sub incidența acesteia. Statele membre pot elibera permise naționale numai pentru lucrătorii resortisanți ai țărilor terțe care nu se încadrează în domeniul de aplicare a prezentei directive, în limitele prevăzute de alte acte legislative ale UE în domeniul migrației legale.

#### Articolul 4 – Dispoziții mai favorabile

Propunerea armonizează condițiile și procedurile de admisie pentru resortisanții țărilor terțe care intră în domeniul său de aplicare și pentru membrii familiilor lor, precum și pentru mobilitatea ulterioară a acestora către alte state membre.

Cu toate acestea, statele membre sunt autorizate în continuare să acorde condiții mai favorabile în ceea ce privește drepturile, în special în ceea ce privește egalitatea de tratament (articolul 15) și drepturile membrilor de familie (articolul 16). De asemenea, statele membre pot acorda un tratament mai favorabil în situații de șomaj temporar (articolul 14), precum și dreptul la absențe de pe teritoriu odată ce s-a obținut statutul de rezident pe termen lung [articolul 17 alineatul (5)]. În plus, statele membre pot introduce dispoziții mai favorabile în ceea ce privește garanțiile procedurale (articolul 10).

## Capitolul II – CONDIȚII DE ADMISIE

#### Articolul 5 – Criterii de admisie

Articolul 5 stabilește condițiile pe care trebuie să le îndeplinească solicitantul pentru a fi admis ca posesor al cărții albastre a UE. Pe lângă condițiile generale similare cu cele incluse în Directiva 2009/50/CE și cu alte dispoziții ale acquis-ului existent privind migrația legală (de exemplu, să dispună de un document de călătorie valabil, de asigurare de sănătate și să nu

reprezintă o amenințare pentru ordinea publică, siguranța publică sau sănătatea publică), condițiile specifice includ:

- *alineatul (1) litera (a)*: un contract de muncă sau o ofertă fermă de angajare cu durata de cel puțin șase luni în statul membru în cauză, având în vedere că admisia este determinată de cerere. Durata prevăzută a contractului este redusă de la 12 la 6 luni în comparație cu directiva actuală. Această condiție este menită să garanteze un anumit nivel de continuitate a șederii și ocupării forței de muncă, oferind, în același timp, un anumit grad de flexibilitate în conformitate cu cerințele pieței forței de muncă și practicile statelor membre. Cu toate acestea, în prezent, se eliberează un număr semnificativ de permise naționale de ședere pentru lucrătorii cu înaltă calificare pentru o perioadă de valabilitate de maximum douăsprezece luni și angajatorii au tendința de a oferi mai întâi un contract de probă, cu o durată mai scurtă, pentru a se asigura că acesta este adecvat pentru postul în cauză, după care se poate acorda o prelungire în cazul în care perioada de probă a fost finalizată cu succes.

- *alineatul (1) litera (b)*: în cazul profesiilor reglementate, în mod similar cu Directiva 2009/50/CE, solicitantul trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute de dreptul național pentru exercitarea de către cetățenii Uniunii a profesiei reglementate în cauză.

- *alineatul (1) litera (c) și alineatul (6)*: în cazul profesiilor nereglementate, solicitantul trebuie să facă dovada că are calificările profesionale superioare necesare, și anume calificări dobândite în cadrul învățământului superior sau competențe profesionale superioare; statele membre facilitează validarea și recunoașterea documentelor care atestă calificările profesionale superioare relevante. Modificările față de Directiva 2009/50/CE au fost descrise la articolul 2.

- *alineatul 2*: salariul menționat în contractul de muncă trebuie să fie cel puțin egal cu un anumit prag, stabilit de statele membre într-un interval de minim 1,0 și maxim 1,4 ori mai mare decât salariul mediu anual brut în statul membru în cauză. Acest prag este inferior celui prevăzut în Directiva 2009/50/CE (cel puțin de 1,5 ori mai mare decât salariul mediu anual brut în statul membru în cauză, fără a stabili un nivel maxim), contribuind astfel în mod semnificativ la sporirea caracterului incluziv al sistemului cărții albastre a UE, și anume includerea unui număr mult mai mare de potențiali lucrători cu înaltă calificare<sup>25</sup>. Un interval fix crește efectul de armonizare, menținând în același timp un anumit nivel de flexibilitate pentru ca statele membre să stabilească pragul în funcție de situația lor pe piața ocupării forței de muncă, de nivelurile medii de venit și de diferențele în ceea ce privește distribuția veniturilor. Utilizarea datelor Eurostat (conturi naționale) ca valoare de referință pentru calcularea pragului salarial devine obligatorie, în vederea creșterii transparenței și a armonizării.

- *alineatele (4) și (5)*: aceste dispoziții introduc un prag salarial inferior obligatoriu (până la 80 % din pragul general) pentru ocupații deficitare determinate de statele membre, care aparțin grupurilor principale 1 și 2 din ISCO<sup>26</sup>, precum și pentru tinerii absolvenți. În Directiva 2009/50/CE există doar un prag salarial inferior opțional pentru ocupații deficitare la nivelul minim de 1,2 ori mai mare decât salariul mediu. Derogarea pentru noii absolvenți, care nu a fost prevăzută în Directiva 2009/50/CE, facilitează accesul la cartea albastră a UE

<sup>25</sup> Pentru o analiză a impactului și a „incluziunii” diferitelor praguri salariale, a se vedea anexele 7 și 14 din evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere, SWD(2016)193.

<sup>26</sup> Grupurile principale 1 și 2 din ISCO (Clasificarea internațională standard a ocupațiilor) cuprind manageri și, respectiv, specialiști. <http://www.ilo.org/public/english/bureau/stat/isco/intro.htm>.



pentru tinerii profesioniști care, probabil, nu au suficientă experiență profesională pentru a pretinde salarii mari<sup>27</sup>. Astfel de facilități sunt în concordanță cu modificările recente aduse legislației UE privind studenții [Directiva (UE) 2016/801], prin care li se permite absolvenților să caute un loc de muncă în statul membru-gazdă timp de cel puțin nouă luni.

#### *Articolele 6 și 7 – Motive pentru refuzul și retragerea cărții albastre a UE sau refuzul de reînnoire a acesteia*

Aceste dispoziții stabilesc motivele obligatorii și motivele opționale pentru refuzul, retragerea sau refuzul de reînnoire. Aceste motive sunt în mare măsură similare cu cele incluse în Directiva 2014/66/UE în ceea ce privește persoanele transferate în cadrul aceleiași companii, fiind adăugate unele dispoziții în comparație cu Directiva 2009/50/CE.

În ceea ce privește posibilitatea de a efectua un test al pieței forței de muncă, care este un drept nelimitat pentru statele membre în temeiul Directivei 2009/50/CE, în propunere acesta este permis numai în cazul în care piața forței de muncă a unui stat membru suferă perturbări grave, cum ar fi, de exemplu, un nivel ridicat al șomajului într-un anumit sector de activitate sau într-o anumită regiune de pe teritoriul său. În cazul în care un stat membru intenționează să efectueze teste ale pieței forței de muncă, acesta trimite o notificare motivată Comisiei și comunică acest lucru solicitanților și angajatorilor. Statele membre pot include parteneri sociali în evaluarea circumstanțelor legate de piața forței de muncă.

### Capitolul III – CARTEA ALBASTRĂ A UE ȘI PROCEDURA

#### *Articolele 8, 9, 10 și 11 – Cartea albastră a UE, solicitări de admisie, garanții procedurale și taxe*

Candidații pentru care s-a adoptat o decizie pozitivă de către statul membru în cauză primesc un permis de ședere denumit „cartea albastră a UE”, care precizează condițiile în care solicitanții au permisiunea de a lucra. Perioada standard de valabilitate a cărții albastre a UE este de cel puțin 24 luni. Doar în cazul în care contractul de muncă prevede o perioadă mai scurtă, valabilitatea cărții albastre a UE ar trebui să fie cel puțin pe durata contractului de muncă, plus trei luni. Cu toate acestea, în cazul în care o carte albastră a UE este reînnoită, perioada de valabilitate ar trebui să fie în orice caz de cel puțin 24 luni. În Directiva 2009/50/CE, statele membre au posibilitatea de a alege o perioadă standard de valabilitate cuprinsă între 1 și 4 ani sau durata contractului plus trei luni și aceasta se aplică, de asemenea, permiselor de ședere și reînnoirilor.

Cererile de acordare a cărții albastre a UE pot fi depuse fie în exteriorul, fie în interiorul teritoriului statului membru, cu condiția ca solicitantul să fie prezent în mod legal pe teritoriul statului membru respectiv, indiferent de motive [ținând seama, totuși, de categoriile excluse din domeniul de aplicare, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2)]. Această prevedere este mai generoasă decât dispozițiile din Directiva 2009/50/CE, care oferă statelor membre doar posibilitatea de a permite resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere legală să depună cererea pe teritoriul lor.

Statele membre notifică solicitantului în legătură cu o decizie privind o cerere în termen de 60 de zile de la data depunerii cererii. Această perioadă este redusă față de termenul de 90 de zile prevăzut în Directiva 2009/50/CE.

<sup>27</sup>

A se vedea anexa 7 din evaluarea impactului care însoțește propunerea, SWD(2016)193.

Statele membre pot decide să impună taxe pentru prelucrarea cererilor. Totuși, acestea nu ar trebui să fie disproporționate sau excesive. Aceasta este o nouă dispoziție, inspirată din Directiva 2014/66/UE privind persoanele transferate în cadrul aceleiași companii.

#### *Articolul 12 – Angajatori recunoscuți*

Este introdus un sistem facultativ de „angajatori recunoscuți”, care nu a fost prevăzut în Directiva 2009/50/CE. Procedura de recunoaștere este reglementată la nivel național; cu toate acestea, o astfel de procedură trebuie să fie transparentă și să nu presupună o valoare disproporționată sau excesivă a sarcinii administrative și a costurilor pentru angajatori. În cazul în care un angajator a fost recunoscut în conformitate cu prezentul articol, procedura de solicitare pentru obținerea unei cărți albastre a UE ar trebui să fie accelerată (maximum 30 de zile) și este legată de facilitatea procedurală (și anume, nu este necesară nicio dovadă în ceea ce privește calificările în cazul profesiilor nereglementate și asigurarea de boală).

#### **Capitolul IV – DREPTURI**

#### *Articolele 13 și 14 – Accesul la piața muncii și șomajul temporar*

Directiva 2009/50/CE conține un set complex de norme care reglementează accesul la piața forței de muncă și procedurile conexe. În propunere accesul este simplificat: posesorii de carte albastră a UE beneficiază de acces deplin la locuri de muncă înalt calificate. Statele membre pot solicita numai comunicarea modificărilor survenite în legătură cu angajatorul sau a modificărilor care pot afecta îndeplinirea condițiilor de admisie pentru cartea albastră a UE. Scopul este de a clarifica situația juridică din statele membre și de a evita o sarcină administrativă inutilă. Acest lucru nu va aduce atingere posibilității statelor membre de a retrage sau de a nu reînnoi o carte albastră a UE, în cazul în care condițiile nu mai sunt îndeplinite. În plus, posesorii de carte albastră a UE sunt autorizați să exercite o activitate independentă în paralel cu ocupația prevăzută în cartea albastră, ca o posibilă trecere treptată spre antreprenariat inovator. Această posibilitate nu schimbă faptul că aceste condiții de admisie pentru cartea albastră a UE trebuie să fie îndeplinite în permanență și, prin urmare, posesorul cărții albastre a UE trebuie să rămână angajat în activitatea cu înaltă calificare.

În mod similar cu Directiva 2009/50/CE, este permis șomajul temporar, fără ca acest lucru să afecteze dreptul de ședere ca posesor al cărții albastre a UE. Situația de șomaj nu poate să dureze mai mult de trei luni sau să apară de mai multe ori în perioada de valabilitate a cărții albastre a UE.

#### *Articolele 15 și 16 – Egalitatea de tratament și membrii de familie*

Dispozițiile privind egalitatea de tratament a posesorilor cărții albastre a UE cu resortisanții statelor membre corespund, în mare parte, drepturilor acordate în temeiul Directivei 2009/50/CE, doar că s-au introdus anumite actualizări pentru a corespunde directivelor mai recente.

Se oferă derogări de la Directiva 2003/86/CE pentru a se facilita reîntregirea familiei lucrătorilor cu înaltă calificare. La fel ca în Directiva 2009/50/CE, nu se poate impune nicio perioadă de așteptare sau măsuri de integrare înainte de a se permite reîntregirea. O altă nouă facilitare acordată este că membrii de familie vor avea dreptul de a primi permise de îndată ce este emisă cartea albastră a UE și, astfel, pot să se alăture lucrătorului fără întârziere. În plus, statele membre nu pot aplica restricții privind accesul membrilor de familie la piața muncii, dar poate efectua un test al pieței forței de muncă înainte de acordarea accesului.

Posesorii de carte albastră a UE nu fac obiectul prezentelor dispoziții atunci când beneficiază de drepturi, în domeniile reglementate de aceste articole, ca persoane care beneficiază de dreptul la liberă circulație. De asemenea, beneficiarii de protecție internațională nu sunt acoperiți de aceste dispoziții și fac în continuare obiectul normelor care le sunt aplicabile în calitate de beneficiari de protecție în raport cu statul membru care le-a acordat protecție.

#### *Articolele 17 și 18 – Dreptul de ședere pe termen lung în UE al posesorilor de carte albastră a UE*

Aceste articole prevăd derogări de la Directiva 2003/109/CE și, prin urmare, posesorii de carte albastră a UE beneficiază de acces mai ușor la statutul de rezident pe termen lung în UE. În comparație cu Directiva 2009/50/CE, sunt introduse facilități suplimentare, pornindu-se de la modelul existent. Pentru a se garanta un nivel suficient de integrare în țara gazdă, accesul poate fi obținut în primul rând printr-o perioadă de ședere continuă de trei ani într-un stat membru ca posesor de carte albastră a UE. Alternativ, în cazul în care posesorul de carte albastră a UE s-a deplasat în alt stat membru în conformitate cu dispozițiile privind mobilitatea din cartea albastră a UE, acest statut poate fi obținut prin cinci ani de ședere continuă cumulată în state membre diferite (de asemenea, se va lua în considerare reședința avută în perioada în care persoana respectivă a deținut un alt permis de ședere decât cartea albastră a UE). Pentru a consolida legătura cu țara care a emis statutul de rezident UE pe termen lung, este necesar ca posesorul de carte albastră a UE să aibă reședința în statul membru în cauză timp cel puțin doi ani imediat înainte de a depune cerere pentru dobândirea statutului. În cazul în care se aplică perioada de trei ani, statutul de rezident pe termen lung în UE poate fi retras înainte de încheierea unei perioade de cinci ani de ședere legală și continuă pe teritoriul statelor membre în cazul în care resortisantul unei țări terțe își pierde locul de muncă și nu are resurse suficiente pentru a se întreține pe sine și, dacă este cazul, pe membrii familiei sale fără a recurge la sistemul de ajutor social al statului membru în cauză, cu excepția cazurilor de boală, accident, șomaj involuntar sau formare profesională. În cazul în care se aplică perioada de cinci ani, absențele mai lungi de pe teritoriul statelor membre sunt permise doar în cadrul regimului general prevăzut în Directiva 2003/109/CE.

Directiva 2009/50/CE a recunoscut deja statutul rezidenților UE pe termen lung care sunt foști posesori de carte albastră a UE. Se introduc noi dispoziții în cadrul propunerii pentru a se garanta că drepturile nu sunt pierdute în această perioadă de tranziție: drepturile de mobilitate pe termen scurt în interiorul UE pentru activități economice în alt stat membru acordate în sistemul cărții albastre a UE vor fi menținute la acordarea statutului de rezident pe termen lung în UE. Pentru reședința într-un al doilea stat membru, rezidenții pe termen lung care sunt foști posesori de carte albastră a UE se vor baza pe regimul prevăzut în Directiva 2003/109/CE, cu derogări în cazul în care normele de aplicare ale cărții albastre a UE sunt mai favorabile.

### Capitolul V – MOBILITATEA ÎNTRE STATELE MEMBRE

#### *Articolul 19 – Activități economice într-un alt stat membru*

Acest articol complet nou acordă posesorilor de carte albastră dreptul de intrare și de ședere în alt stat membru în vederea desfășurării unei activități economice, astfel cum este definită la articolul 2 litera (l). În al doilea rând, statele membre nu sunt autorizate să solicite un permis de muncă sau orice altă autorizație în plus față de cartea albastră a UE eliberată de primul stat membru pentru desfășurarea unei astfel de activități. În cazul în care cartea albastră a UE este eliberată de un stat membru care aplică acquis-ul Schengen în totalitate, posesorul de carte

albastră a UE se poate deplasa în interiorul spațiului Schengen și poate desfășura o activitate economică timp de 90 de zile într-o perioadă de 180 de zile. Acesta poate desfășura o activitate pentru aceeași durată atunci când se mută în statele membre care participă la sistemul cărții albastre a UE, dar nu aplică integral acquis-ul Schengen. În cazul în care cartea albastră a UE este eliberată de un stat membru care nu aplică integral acquis-ul Schengen, statele membre care reprezintă al doilea stat membru trebuie să permită intrarea și șederea pe baza cărții albastre a UE în scopul desfășurării unei activități economice, fără a solicita o viză separată sau orice altă autorizație, tot timp de 90 de zile într-o perioadă de 180 de zile. Obiectivul principal al acestui articol este de a garanta că activitățile economice din interiorul UE, care pot face parte din sarcinile obișnuite ale lucrătorilor cu înaltă calificare, pot fi efectuate fără insecuritate juridică sau sarcini administrative excesive.

#### *Articolele 20 și 21 – Dreptul de ședere al posesorilor de carte albastră a UE și al membrilor de familie ai acestora într-un al doilea stat membru*

În comparație cu Directiva 2009/50/CE, mobilitatea între statele membre este facilitată într-o mai mare măsură pentru a face cu adevărat din „cartea albastră a UE” un sistem la nivelul UE mai bine echipat pentru atragerea competențelor necesare în Europa. Perioada de ședere solicitată în primul stat membru este redusă de la 18 la 12 luni și, în conformitate cu sistemul de mobilitate pe termen lung elaborat în contextul Directivei 2014/66/UE, nu se aplică o serie de condiții atunci când se solicită o carte albastră a UE în cel de al doilea stat membru. În special, nu este permis vreun test al pieței forței de muncă pentru posesorii mobili de carte albastră a UE dacă nu este introdus și pentru cererile de primă intrare, nu sunt permise cote, iar al doilea stat membru nu poate să reverifice calificările în cazul profesiilor nereglementate. Procedura relevantă este simplificată și accelerată, iar activitatea poate începe imediat după ce a fost prezentată cererea de carte albastră a UE. Membrii de familie se pot alătura posesorului de carte albastră a UE fără întârziere și se renunță la unele condiții pentru șederea în cel de al doilea stat membru.

#### *Articolul 22 – Garanții și sancțiuni*

Au fost introduse garanții noi pentru a se ține seama de drepturile mai extinse acordate posesorilor de carte albastră a UE. În cazul în care cartea albastră a UE este emisă de un stat membru care nu aplică integral acquis-ul Schengen, statele membre pot solicita dovezi privind scopul călătoriei atunci când un posesor de carte albastră a UE traversează o frontieră externă în scopuri legate de mobilitate. În plus, în cazul în care o carte albastră a UE nu este eliberată în cele din urmă de cel de al doilea stat membru, primul stat membru trebuie să permită reintrarea persoanei în cauză cu eventualii membri ai familiei. Există măsuri speciale de protecție împotriva returnării în cazurile în care posesorul de carte albastră a UE beneficiază, de asemenea, de protecție internațională. Aceste dispoziții sunt similare cu cele incluse în Directiva 2011/51/UE, prin care accesul la statutul de rezident pe termen lung în UE, împreună cu drepturile de mobilitate, a fost extins la beneficiarii de protecție internațională. Statele membre au posibilitatea de a impune sancțiuni împotriva angajatorilor care nu își respectă obligațiile.

## Capitolul VI – DISPOZIȚII FINALE

### *Articolele 23, 24, 25 și 26 – Accesul la informații, statistici, raportarea și cooperarea între punctele de contact*

Articolul 23 prevede, ca o noutate în comparație cu Directiva 2009/50/CE, ca statele membre să ofere solicitanților informații ușor accesibile cu privire la condițiile de intrare și de ședere, precum și la drepturile lor. De asemenea, acesta prevede ca statele membre să comunice Comisiei date cu privire la o serie de aspecte, cum ar fi pragurile salariale anuale, lista de ocupații deficitare, cazurile în care statele membre fac uz de clauza privind recrutarea etică, activitățile economice autorizate pe teritoriul lor.

Articolul 23 impune statelor membre să comunice Comisiei statistici privind numărul de cărți albastre eliberate, refuzate, reînnoite sau retrase, precum și permisele de ședere eliberate membrilor de familie. Aceste statistici ar trebui defalcate pe perioada de valabilitate a permiselor, sexul și vârsta solicitanților și sectorul economic. De asemenea, acestea ar trebui să permită defalcarea pe resortisanți ai țărilor terțe cărora le-a fost acordată cartea albastră a UE și care sunt beneficiari a unei protecții internaționale sau ai dreptului la libera circulație, precum și pe posesori de carte albastră a UE care au dobândit statutul de rezident pe termen lung. Se solicită deja o serie de statistici în temeiul Directivei 2009/50/CE, însă propunerea impune cerințe suplimentare statelor membre, esențiale pentru monitorizarea punerii în aplicare și dezvoltarea sistemului.

Pe baza articolului 25, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului privind aplicarea prezentei directive – și evaluează în special impactul articolelor 5, 12, 19 și 20 – o dată la trei ani și propune modificările care ar putea fi necesare. Aceasta este o dispoziție standard, dar noile norme în materie de mobilitate sunt de interes deosebit.

Articolul 26 prevede obligația statelor membre de a desemna puncte de contact pentru schimbul de informații în legătură cu articolul 17 (statutul pe termen lung), articolul 19 (activitățile economice), articolul 20 (mobilitatea pe termen lung) și articolul 23 (măsurile de punere în aplicare). Obiectivul este de a extinde schimbul de informații în comparație cu Directiva 2009/50/CE.

### *Articolele 27, 28, 29 și 30 — Transpunerea, intrarea în vigoare, destinarii și abrogarea*

Articolele 26-28 sunt dispoziții standard. Articolul 29 prevede abrogarea Directivei 2009/50/CE, care este înlocuită de prezenta propunere.

Propunere de

**DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**

**privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 79 alineatul (2) literele (a) și (b),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European<sup>28</sup>,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor<sup>29</sup>,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată „Europa 2020: O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii”<sup>30</sup> stabilește obiectivul Uniunii de a deveni o economie întemeiată pe cunoaștere și inovare, de a reduce sarcina administrativă a întreprinderilor și de a îmbunătăți corelarea ofertei cu cererea de forță de muncă. Măsurile pentru facilitarea admisiei lucrătorilor cu înaltă calificare din țări terțe trebuie analizate în acest context mai amplu.
- (2) Concluziile Consiliului European din 26 și 27 iunie 2014 prevăd că, pentru a rămâne o destinație atractivă pentru cei talentați și pentru cei care dețin competențe, Europa trebuie să fie competitivă în cursa mondială pentru talente. Prin urmare, ar trebui să se dezvolte strategii pentru maximizarea oportunităților de migrație legală, inclusiv simplificarea normelor existente.
- (3) În Agenda europeană privind migrația adoptată la 13 mai 2015 se solicită un sistem atractiv la nivelul întregii UE pentru resortisanții cu înaltă calificare ai țărilor terțe și se precizează că este necesară o revizuire a Directivei 2009/50/CE a Consiliului<sup>31</sup> pentru ca acesta să fie mai eficace în atragerea de talente în Uniune și, astfel, să abordeze atât provocările demografice cu care se confruntă Uniunea, cât și deficitele de forță de muncă și de competențe în sectoare-cheie ale economiei Uniunii Europene.
- (4) Este necesar să se răspundă provocărilor identificate în raportul privind punerea în aplicare a Directivei 2009/50/CE. Uniunea ar trebui să urmărească instituirea unui

<sup>28</sup> JO C, p..

<sup>29</sup> JO C, p..

<sup>30</sup> [COM\(2010\) 2020 final](#)

<sup>31</sup> Directiva 2009/50/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate (JO L 155, 18.6.2009, p. 17).

sistem mai atractiv și mai eficient la nivelul UE pentru lucrătorii cu înaltă calificare. Abordarea Uniunii privind atragerea lucrătorilor cu înaltă calificare ar trebui să fie armonizată în continuare, iar cartea albastră a UE ar trebui să fie principalul instrument în această privință, cu proceduri mai rapide, criterii de admisie mai flexibile și favorabile incluziunii și drepturi mai extinse, inclusiv o mobilitate mai facilă în interiorul UE. Întrucât acest lucru ar implica modificări substanțiale ale Directivei 2009/50/CE, directiva respectivă ar trebui să fie abrogată și înlocuită cu o nouă directivă.

- (5) Ar trebui să fie creat un sistem de admisie la nivelul UE pentru a atrage și a reține în Uniune lucrătorii cu înaltă calificare. Statele membre ar trebui să elibereze o carte albastră a UE în locul unui alt permis național tuturor solicitanților care intră în domeniul de aplicare a prezentei directive. Statele membre ar trebui să aibă dreptul de a elibera permise, altele decât cartea albastră a UE, pentru orice scopuri legate de angajarea resortisanților țărilor terțe care nu intră în domeniul de aplicare a prezentei directive, sub rezerva limitărilor care rezultă din alte directive în domeniul migrației forței de muncă.
- (6) Noțiunea de „lucrător cu înaltă calificare” ar trebui să înlocuiască conceptul de „lucrător înalt calificat” pentru a evidenția faptul că atât calificările educaționale formale, cât și experiența profesională echivalentă ar trebui să fie luate în considerare drept criterii de admisie. În conformitate cu Recomandarea Consiliului din 20 decembrie 2012<sup>32</sup>, validarea rezultatelor învățării, și anume a competențelor (cunoștințe, aptitudini și atitudini)<sup>33</sup> dobândite prin învățare non-formală și informală poate juca un rol important în îmbunătățirea capacității de inserție profesională și a mobilității. Aceasta recomandă statelor membre să instituie, cel târziu până în 2018, măsuri pentru validarea învățării non-formale și informale. Întrucât nu sunt disponibile mecanisme și măsuri pentru evaluarea și validarea experienței profesionale în toate statele membre, ar trebui să se prevadă un termen de transpunere suplimentar de doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive pentru dispozițiile referitoare la recunoașterea experienței profesionale, pentru a permite statelor membre, dacă este necesar, să dezvolte astfel de mecanisme și măsuri. Punctele de contact naționale ale statelor membre privind cartea albastră a UE ar trebui să fie implicate în cooperarea efectivă cu părțile interesate și rețelele din sectorul educației, al formării, al ocupării forței de muncă și al tineretului, precum și din alte domenii de politică relevante, în scopul recunoașterii experienței profesionale în temeiul prezentei directive.
- (7) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dreptului statelor membre de a stabili volumele admișiilor resortisanților țărilor terțe care vin din țări terțe pe teritoriul lor în vederea ocupării unui loc de muncă în conformitate cu articolul 79 alineatul (5) din tratat. Pe această bază, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a considera o cerere de carte albastră a UE inadmisibilă sau de a o respinge. Întrucât articolul 79 alineatul (5) din TFUE se referă doar la resortisanții țărilor terțe care vin din țări terțe, dreptul de a stabili volumul admișiilor nu se aplică în situațiile în care un resortisant al unei țări terțe a fost deja admis pe teritoriul statelor membre, în conformitate cu prezenta directivă, și încearcă să își continue perioada de ședere în același stat membru sau în alt stat membru.

<sup>32</sup> [Recomandarea Consiliului din 20 decembrie 2012 privind validarea învățării non-formale și informale \(2012/C 398/01\)](#) (JO C 398, 22.12.2012, p. 1).

<sup>33</sup> Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind competențele-cheie pentru învățarea de-a lungul vieții (JO L 394, 30.12.2006, p. 10).

- (8) Beneficiarii de protecție internațională, astfel cum este definită la articolul 2 litera (a) din Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului<sup>34</sup>, au o serie largă de drepturi, inclusiv accesul la piața forței de muncă din statul membru care le-a acordat protecție. Pentru a promova în continuare integrarea socială a acestor persoane și pentru a le spori oportunitățile pe piața muncii în întreaga Uniune, persoanele înalt calificate ar trebui să aibă dreptul de a solicita o carte albastră a UE. Acestea ar trebui să facă obiectul aceluiași norme ca orice alt resortisant al unei țări terțe care se încadrează în domeniul de aplicare al prezentei directive, deținând în paralel statutul de beneficiar de protecție internațională și de posesor de carte albastră a UE. Cu toate acestea, din motive de claritate juridică și de coerență, dispozițiile privind egalitatea de tratament și reîntregirea familiei din prezenta directivă nu ar trebui să se aplice acestui grup de posesori ai cărții albastre a UE în statul membru care le-a acordat protecție internațională. Aceste drepturi ar trebui să fie reglementate în continuare în conformitate cu *acquis-ul* în materie de azil și, dacă este cazul, cu Directiva 2003/86/CE a Consiliului<sup>35</sup>.
- (9) Transferul de responsabilitate pentru protecția beneficiarilor de protecție internațională este în afara domeniului de aplicare a prezentei directive: statutul de protecție și drepturile asociate acestuia nu ar trebui să fie transferate într-un alt stat membru pe baza eliberării unei cărți albastre a UE.
- (10) Pentru a facilita mobilitatea independentă în interiorul UE și activitățile economice ale resortisanților cu înaltă calificare ale țărilor terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație, aceștia ar trebui să aibă acces la cartea albastră a UE în conformitate cu aceleași norme ca orice alt resortisant al unei țări terțe care se încadrează în domeniul de aplicare a prezentei directive. Acest principiu ar trebui să se aplice indiferent dacă cetățeanul Uniunii luat ca referință și-a exercitat sau nu dreptul fundamental la liberă circulație și ședere în temeiul articolului 21 din TFUE și indiferent dacă resortisantul țării terțe în cauză a fost mai întâi posesor de carte albastră a UE sau beneficiar al dreptului la liberă circulație. Drepturile pe care acești resortisanți ai țărilor terțe le dobândesc în calitate de posesori ai cărții albastre a UE nu ar trebui să aducă atingere drepturilor de care beneficiază în temeiul Directivei 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului<sup>36</sup>. Din motive de claritate juridică și de coerență, în ceea ce privește reîntregirea familiei și egalitatea de tratament, ar trebui să prevaleze normele prevăzute de Directiva 2004/38/CE. Toate dispozițiile referitoare la persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație din prezenta directivă ar trebui să se aplice și în cazul în care acest drept decurge ca urmare a acelor resortisanți ai țărilor terțe care beneficiază de drepturi în materie de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii în temeiul acordurilor fie dintre Uniune și statele sale membre și țări terțe, fie dintre Uniune și țări terțe.
- (11) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice anumitor categorii de resortisanți ai țărilor terțe cărora li se aplică un regim special în temeiul dreptului Uniunii, cu condiții de

<sup>34</sup> Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (reformare) (JO L 337, 20.12.2011, p. 9).

<sup>35</sup> Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, 3.10.2003, p. 12).

<sup>36</sup> Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).



intrare și seturi de drepturi specifice, atunci când includerea acestor categorii în prezenta directivă ar putea fi contrară regimului respectiv, ar crea complicații juridice inutile sau ar prezenta un risc de abuz. Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice resortisanților țărilor terțe care solicită șederea într-un stat membru în calitate de cercetători în vederea derulării unui proiect de cercetare, întrucât aceștia intră în domeniul de aplicare a Directivei (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului<sup>37</sup> care introduce o procedură specială de admitere a resortisanților țărilor terțe în scopul desfășurării unei activități de cercetare științifică. Cu toate acestea, odată ce au fost admiși în temeiul Directivei (UE) 2016/801, cercetătorii care sunt rezidenți legali ar trebui să aibă dreptul de a solicita o carte albastră a UE în temeiul prezentei directive, în alte scopuri decât cele prevăzute în Directiva (UE) 2016/801.

- (12) Prezenta directivă nu aduce atingere posibilității unui posesor de carte albastră a UE de a beneficia de drepturi și prestații suplimentare care pot fi prevăzute de dreptul național și care sunt compatibile cu prezenta directivă.
- (13) Este necesar să se prevadă un sistem de admitere flexibil, orientat către cerere, întemeiat pe criterii obiective precum un contract de muncă sau o ofertă fermă de angajare de cel puțin 6 luni, un prag salarial care poate fi adaptat de către statele membre la situația de pe piața forței de muncă și calificări profesionale superioare.
- (14) Prezenta directivă nu aduce atingere procedurilor naționale privind recunoașterea diplomelor. Pentru a evalua dacă un resortisant dintr-o țară terță posedă calificări dobândite în cadrul învățământului superior sau calificări echivalente, se face trimitere la nivelurile ISCED 2011 („Clasificarea Internațională Standard a Educației”) 6, 7 și 8 sau la nivelurile CEC („Cadrul European al Calificărilor”) 6, 7 și 8, în linii mari, echivalente, în funcție de alegerea statului membru în cauză.
- (15) Pentru a se asigura un nivel suficient de armonizare a condițiilor de admitere pe teritoriul Uniunii, ar trebui să fie stabilite elemente minime și maxime pentru calcularea pragului salarial. Statele membre ar trebui să își stabilească pragul salarial în conformitate cu situația și organizarea piețelor forței de muncă naționale și cu politicile lor generale din domeniul imigrației.
- (16) Ar trebui stabilit un prag salarial inferior pentru anumite profesii, în cazul în care statul membru în cauză consideră că prezintă un deficit deosebit de forță de muncă disponibilă și atunci când aceste profesii fac parte din grupele majore 1 și 2 din clasificarea ISCO („clasificarea internațională standard a ocupațiilor”).
- (17) De asemenea, ar trebui stabilit un prag salarial inferior în beneficiul resortisanților țărilor terțe pe o anumită perioadă după absolvire. Această perioadă ar trebui să fie acordată de fiecare dată când resortisantul dintr-o țară terță atinge un nivel de educație relevantă în scopul prezentei directive, și anume nivelurile ISCED 2011 6, 7 și 8 sau nivelul CEC 6, 7 sau 8, în conformitate cu legislația națională a statului membru în cauză. Aceasta ar trebui să se aplice ori de câte ori resortisantul țării terțe solicită o primă carte albastră a UE sau reînnoirea acesteia în trei ani de la data obținerii calificărilor și, în plus, în cazul în care resortisantul unei țări terțe solicită o primă reînnoire a cărții albastre a UE, iar cartea albastră a UE a fost emisă inițial pentru o perioadă mai scurtă de 24 de luni. După aceste perioade de grație – care se pot

<sup>37</sup>

Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair (JO L 132, 21.05.2016, p. 21).

desfășura în paralel – se așteaptă, în mod rezonabil, ca tinerii profesioniști să fi dobândit o experiență profesională suficientă pentru a atinge pragul salarial normal.

- (18) Ar trebui să se definească condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în vederea ocupării forței de muncă înalt calificate, inclusiv criteriile de eligibilitate referitoare la pragul salarial. Nu se urmărește stabilirea salariilor și, prin urmare, nu ar trebui să se deroge de la normele sau practicile existente la nivelul statelor membre sau de la acordurile colective și directiva nu ar putea fi utilizată în vederea realizării unei armonizări în acest domeniu. Prezenta directivă ar trebui să respecte pe deplin competențele statelor membre, în special în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, forța de muncă și chestiunile sociale.
- (19) Nu este necesar ca un resortisant al unei țări terțe să dețină un document de călătorie a cărui valabilitate acoperă întreaga durată a cărții albastre a UE inițiale. Resortisanților țărilor terțe ar trebui să li se permită să își reînnoiască documentul de călătorie în timp ce dețin o carte albastră a UE.
- (20) Statele membre ar trebui să respingă cererile de carte albastră a UE și ar trebui să aibă posibilitatea de a retrage sau de a refuza reînnoirea cărții albastre a UE în cazul în care există o amenințare pentru ordinea publică, siguranța publică sau sănătatea publică. Orice refuz pe motive de ordine publică sau de siguranță publică trebuie să se bazeze pe comportamentul individual al persoanei în cauză, în conformitate cu principiul proporționalității. Bolile sau handicapul suferit după ce resortisantul unei țări terțe a fost admis pe teritoriul primului stat membru nu ar trebui să constituie unicul motiv al retragerii sau refuzului reînnoirii unei cărți albastre a UE sau al refuzului eliberării unei cărți albastre a UE într-un al doilea stat membru.
- (21) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a retrage sau de a refuza reînnoirea cărții albastre a UE în cazul în care posesorul cărții albastre a UE nu a respectat condițiile pentru mobilitate prevăzute în prezenta directivă sau și-a exercitat în mod repetat și abuziv dreptul la mobilitate, de exemplu solicitând cărți albastre UE în alte state membre și începând să lucreze imediat, deși era evident că nu vor fi îndeplinite condițiile, iar cererea va fi respinsă.
- (22) Orice decizie de a respinge o cerere pentru obținerea unei cărți albastre a UE sau de a retrage sau de a refuza reînnoirea unei cărți albastre a UE ar trebui să ia în considerare circumstanțele specifice ale cazului și să respecte principiul proporționalității. În special, în cazul în care motivul respingerii este legat de activitatea angajatorului, o abatere minoră nu ar trebui în niciun caz să constituie singurul motiv pentru a respinge o cerere sau a retrage ori a refuza reînnoirea permisului.
- (23) Odată ce sunt îndeplinite toate condițiile de admisie, statele membre ar trebui să elibereze o carte albastră a UE cu respectarea termenelor stabilite. În cazul în care un stat membru eliberează permise de ședere numai pe teritoriul său și sunt îndeplinite toate condițiile din prezenta directivă referitoare la admisie, statul membru ar trebui să îi acorde resortisantului respectiv al unei țări terțe viza necesară. Ar trebui să se asigure că autoritățile competente cooperează în mod eficient pentru a elibera viza fără întârziere.
- (24) Normele privind timpul de prelucrare a cererilor de carte albastră a UE ar trebui să garanteze în toate cazurile eliberarea rapidă a permiselor. Timpul de prelucrare pentru examinarea unei cereri de carte albastră a UE nu ar trebui să includă durata necesară recunoașterii calificărilor profesionale, după caz, sau durata necesară eliberării unei vize, dacă este cazul.

- (25) Formatul cărții albastre a UE ar trebui să fie în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1030/2002<sup>38</sup>, permițând astfel statelor membre să se refere, în special, la informațiile privind condițiile în care persoana respectivă are permisiunea de a munci.
- (26) Statul membru în cauză ar trebui să se asigure că solicitanții au dreptul de a contesta în fața unei instanțe sau a unui tribunal orice decizie de respingere a cererii pentru cartea albastră a UE sau de refuz al reînnoirii sau de retragere a unei cărți albastre a UE. Aceasta nu aduce atingere posibilității de a numi o autoritate administrativă care să efectueze un control administrativ prealabil al unor astfel de decizii.
- (27) Întrucât posesorii cărții albastre a UE sunt lucrători cu înaltă calificare care contribuie la soluționarea deficitului de forță de muncă și de competențe în sectoare-cheie, principiul accesului la piața forței de muncă ar trebui să fie regula generală. Cu toate acestea, în condițiile în care piața internă a forței de muncă suferă perturbări grave, cum ar fi un nivel ridicat de șomaj pentru o anumită ocupație sau sector, care s-ar putea limita la anumite regiuni sau la alte părți ale teritoriului, un stat membru ar trebui să fie în măsură să țină seama de situația de pe piața forței de muncă înainte de a elibera o carte albastră a UE.
- (28) În cazul în care statele membre decid să utilizeze această posibilitate pentru o anumită ocupație sau sector, eventual într-o anumită parte a teritoriului lor, acestea ar trebui să trimită o notificare către Comisie, explicând motivele de ordin economic, social și de altă natură care justifică decizia de a introduce un astfel de test al pieței forței de muncă pentru următoarele 12 luni și încă o dată pentru fiecare perioadă ulterioară de 12 luni. Statele membre pot să implice partenerii sociali în evaluarea circumstanțelor legate de piața internă a muncii. Această verificare nu ar trebui să fie posibilă atunci când se reînnoiește o carte albastră a UE în primul stat membru. În ceea ce privește cărțile albastre ale UE reînnoite într-un al doilea stat membru, ținând seama de situația pieței forței de muncă acest lucru ar trebui să fie posibil doar în cazul în care statul membru respectiv a instituit controale pentru cererile depuse prima dată de resortisanți ai țărilor terțe care vin din țări terțe și după o notificare justificată separat. În cazul în care statele membre decid să recurgă la această posibilitate, trebuie să comunice acest lucru într-un mod clar, accesibil și transparent solicitanților și angajatorilor, inclusiv în mediul online.
- (29) În cadrul punerii în aplicare a prezentei directive, statele membre ar trebui să nu implementeze o politică activă de recrutare din țările în curs de dezvoltare în acele sectoare care se confruntă cu un deficit de personal. Ar trebui dezvoltate politici și principii etice de recrutare aplicabile angajatorilor din sectorul public și din cel privat în sectoarele-cheie, de exemplu sectorul sănătății. Acest lucru este în conformitate cu angajamentul UE în favoarea Codului OMS din 2010 în materie de recrutare internațională a personalului sanitar<sup>39</sup>, la care se adaugă concluziile din 14 mai 2007 ale Consiliului și ale statelor membre privind Programul european de acțiune în vederea soluționării deficitului major de lucrători în domeniul sănătății din țările în curs de dezvoltare (2007-2013) și în sectorul educației, după caz. Aceste principii și politici ar trebui consolidate prin dezvoltarea și aplicarea de mecanisme, orientări și alte instrumente care să faciliteze, după caz, migrația circulară și temporară, dar și prin

<sup>38</sup> Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe (JO L 157, 15.6.2002, p. 1).

<sup>39</sup> [Codul global de bune practici al OMS în materie de recrutare internațională a personalului medical](#), adoptat la 21 mai 2010 de cea de-a șaiszeci și treia Adunare Mondială a Sănătății în [Rezoluția WHA63.16](#).

alte măsuri de natură să reducă impactul negativ și să determine un impact pozitiv maxim al imigrației cu înaltă calificare asupra țărilor în curs de dezvoltare, pentru a se inversa fenomenul de „exod de creiere”.

- (30) Ar trebui să se prevadă o procedură simplificată pentru angajatorii care au fost recunoscuți în acest sens, opțională pentru statele membre. Statutul de angajator recunoscut ar trebui să asigure o facilitare specifică în ceea ce privește procedurile și condițiile de admisie – reprezentând o procedură simplificată – în temeiul prezentei directive, iar statele membre ar trebui să includă garanții suficiente împotriva abuzului. În cazul în care statutul de angajator recunoscut este retras în cursul perioadei de valabilitate a cărții albastre a UE emise prin procedura simplificată, ar trebui să se aplice condiții de acces regulamentar la reînnoirea cărții albastre a UE, cu excepția cazului în care resortisantul în cauză al unei țări terțe este angajat de un alt angajator recunoscut.
- (31) În vederea promovării spiritului antreprenorial inovator, resortisanții țărilor terțe admiși în temeiul prezentei directive ar trebui să beneficieze de dreptul de a desfășura în paralel activități independente, fără a afecta dreptul de ședere ca posesor al cărții albastre a UE. Acest drept nu ar trebui să aducă atingere obligației continue de a îndeplini condițiile de admisie prevăzute de prezenta directivă și, prin urmare, posesorul cărții albastre a UE ar trebui să rămână într-o activitate cu înaltă calificare.
- (32) Egalitatea de tratament acordată posesorilor de carte albastră a UE ar trebui să includă un tratament egal în ceea ce privește acele ramuri ale securității sociale menționate la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului<sup>40</sup>. Prezenta directivă nu armonizează legislația în materie de securitate socială a statelor membre. Aceasta se limitează la aplicarea principiului egalității de tratament în domeniul securității sociale pentru resortisanții țărilor terțe care intră în domeniul său de aplicare.
- (33) În eventualitatea mobilității între state membre, se aplică Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului<sup>41</sup>. Prezenta directivă nu ar trebui să confere mai multe drepturi posesorului mobil de carte albastră a UE decât cele deja prevăzute de legislația Uniunii în vigoare în domeniul securității sociale pentru resortisanții din țările terțe care desfășoară activități transfrontaliere între statele membre.
- (34) Calificările profesionale dobândite de un resortisant al unei țări terțe în alt stat membru ar trebui recunoscute în același mod precum cele ale cetățenilor UE. Calificările dobândite într-o țară terță ar trebui luate în considerare în conformitate cu Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului<sup>42</sup>. În cazul în care un resortisant al unei țări terțe solicită o carte albastră a UE pentru practicarea unei profesii nereglementate, statele membre ar trebui să evite cerințele formale excesive și procedurile de recunoaștere complete privind calificările, ori de câte ori există suficiente probe care pot fi obținute în alt mod.

<sup>40</sup> Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, 30.4.2004, p. 1).

<sup>41</sup> Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de extindere a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 la resortisanții țărilor terțe care nu fac obiectul regulamentelor respective exclusiv pe motive de cetățenie (JO L 344, 29.12.2010, p. 1).

<sup>42</sup> Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).

- (35) Drepturile dobândite de un beneficiar de protecție internațională ca posesor de carte albastră a UE nu ar trebui să aducă atingere drepturilor de care se bucură persoana în cauză în temeiul Directivei 2011/95/UE și în temeiul Convenției de la Geneva în statul membru care a acordat statutul de protecție. În statul membru respectiv, în vederea evitării situațiilor de conflict de norme, nu ar trebui să se aplice prevederile referitoare la egalitatea de tratament și la reîntregirea familiei din prezenta directivă. Persoanele care beneficiază de protecție internațională într-un stat membru și dețin cărți albastre ale UE în altul ar trebui să beneficieze de aceleași drepturi, inclusiv egalitatea de tratament, cu resortisanții statului membru de reședință la fel ca orice alți posesori de cărți albastre ale UE în cel de al doilea stat membru.
- (36) Condițiile favorabile de reîntregire a familiei și de acces neîngrădit la locul de muncă pentru soț sau soție ar trebui să fie un element fundamental al prezentei directive pentru facilitarea admisiei lucrătorilor cu înaltă calificare. Ar trebui să fie prevăzute derogări specifice de la dispozițiile Directivei 2003/86/CE a Consiliului în vederea atingerii acestui obiectiv. Condițiile legate de integrare și perioadele de așteptare nu ar trebui să se aplice înainte de obținerea permisiunii de reîntregire a familiei, deoarece lucrătorii cu înaltă calificare și familiile acestora sunt susceptibile de a avea un punct de pornire favorabil în ceea ce privește integrarea în comunitatea gazdă. În vederea facilitării intrării rapide a lucrătorilor cu înaltă calificare, permisele de ședere pentru membrii familiilor acestora ar trebui să fie emise în același timp cu cartea albastră a UE în cazul în care sunt îndeplinite condițiile relevante și dacă cererile au fost depuse simultan.
- (37) Pentru a atrage lucrători cu înaltă calificare și pentru a încuraja șederea neîntreruptă a acestora în Uniune, permițând, în același timp, mobilitatea în interiorul Uniunii, precum și migrația circulară, ar trebui prevăzute derogări de la Directiva 2003/109/CE a Consiliului<sup>43</sup> astfel încât să se ofere posesorilor de carte albastră a UE un acces mai ușor la statutul de rezident pe termen lung în UE.
- (38) Pentru a promova mobilitatea lucrătorilor cu înaltă calificare între Uniune și țările lor de origine, ar trebui prevăzute derogări de la Directiva 2003/109/CE, astfel încât să se permită perioade de absență mai lungi decât cele prevăzute de directiva respectivă, după ce lucrătorii cu înaltă calificare ai țărilor terțe au dobândit statutul de rezident pe termen lung în UE.
- (39) Mobilitatea ocupațională și geografică a lucrătorilor cu înaltă calificare ai țărilor terțe ar trebui recunoscută ca o contribuție importantă la îmbunătățirea eficienței pieței forței de muncă din întreaga Uniune, la abordarea deficitelor de competențe și la compensarea dezechilibrelor regionale. Ar trebui să se faciliteze mobilitatea în interiorul UE.
- (40) Incertitudinea juridică existentă privind călătoriile de afaceri ale lucrătorilor cu înaltă calificare ar trebui abordată prin definirea acestei noțiuni și stabilirea unei liste de activități care, în orice caz, ar trebui să fie considerate activități economice în toate statele membre. În al doilea rând, nu ar trebui să se permită statelor membre să solicite posesorilor de carte albastră a UE care desfășoară activități economice un permis de muncă sau orice altă autorizație în plus față de cartea albastră a UE emisă de primul stat membru. În cazul în care cartea albastră a UE este emisă de un stat membru care

---

<sup>43</sup> Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO L 16, 23.1.2004, p. 44).

nu aplică integral acquis-ul Schengen, posesorul acesteia ar trebui să aibă drept de intrare și de ședere într-un al doilea stat membru sau în mai multe în scopul desfășurării unei activități economice timp de până la 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile, pe baza cărții albastre a UE.

- (41) Ar trebui să se permită posesorilor de cărți albastre ale UE să se deplaseze în condiții simplificate într-un al doilea stat membru, unde intenționează să solicite o nouă carte albastră a UE pe baza unui contract de muncă sau a unei oferte ferme de angajare. Nu ar trebui să se permită statelor membre care reprezintă al doilea stat membru să solicite posesorilor de carte albastră a UE o altă autorizație decât cartea albastră a UE eliberată de primul stat membru. De îndată ce aceștia depun o cerere pentru obținerea unei cărți albastre a UE în termenul prevăzut în prezenta directivă, ar trebui să li se permită să înceapă să lucreze. În al doilea stat membru, procedura de eliberare a cărții albastre a UE ar trebui să fie simplificată în comparație cu prima carte albastră a UE; întrucât posesorul mobil al cărții albastre a UE a desfășurat deja o activitate de înaltă calificare într-un stat membru pentru o anumită perioadă de timp, al doilea stat membru nu ar trebui să fie nevoit să verifice integral aceleași detalii pentru a doua oară. Cu toate acestea, mobilitatea ar trebui să se bazeze în continuare pe cerere și, prin urmare, în al doilea stat membru ar trebui să se solicite un contract de muncă, iar salariul ar trebui să respecte pragul stabilit de către al doilea stat membru în conformitate cu dispozițiile prezentei directive.
- (42) În timp ce în prezenta directivă sunt prevăzute unele norme speciale privind intrarea și șederea într-un al doilea stat membru în scopul desfășurării unei activități economice, precum și privind deplasarea în al doilea stat membru pentru a solicita o nouă carte albastră a UE pe teritoriul său, toate celelalte norme care reglementează trecerea frontierelor de către persoane, astfel cum sunt prevăzute în dispozițiile relevante din acquis-ul Schengen sunt aplicabile.
- (43) În cazul în care cartea albastră a UE este emisă de un stat membru care nu aplică integral acquis-ul Schengen, iar posesorul cărții albastre a UE, aflat în situații de mobilitate prevăzute în prezenta directivă, traversează o frontieră externă în sensul definiției din Regulamentul (UE) nr. 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului<sup>44</sup>, un stat membru ar trebui să aibă dreptul de a solicita dovezi cu privire la faptul că posesorul cărții albastre a UE se află pe teritoriul acestuia fie pentru activități economice, fie pentru a solicita o nouă carte albastră a UE pe baza unui contract de muncă sau a unei oferte ferme de angajare. În cazul mobilității pentru desfășurarea de activități economice, acest stat membru ar trebui să fie în măsură să solicite dovada faptului că scopul șederii este legat de o activitate economică, cum ar fi invitații, bilete de intrare sau documente care descriu activitățile economice și poziția în întreprindere a posesorului cărții albastre a UE.
- (44) În cazul în care posesorul cărții albastre a UE se mută într-un al doilea stat membru pentru a solicita o carte albastră a UE și acesta este însoțit de membri de familie, statul membru respectiv ar trebui să poată solicita dovada de ședere legală în primul stat membru. În plus, în cazul trecerii unei frontiere externe în sensul definiției din Regulamentul (UE) nr. 2016/399, statele membre care aplică integral acquis-ul Schengen ar trebui să consulte Sistemul de Informații Schengen și să refuze intrarea

<sup>44</sup>

Regulamentul (UE) nr. 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).

sau să se opună mobilității persoanelor în legătură cu care în acest sistem s-a emis o semnalare în sensul refuzului intrării sau interdicției de ședere, astfel cum se menționează în Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului<sup>45</sup>.

- (45) În scopul șederii beneficiarilor de protecție internațională în diferite state membre, este necesar să se asigure că statele membre, altele decât cel care a emis protecția internațională, sunt informate cu privire la situația anterioară în ceea ce privește protecția persoanelor în cauză, pentru ca statele membre să își respecte obligațiile legate de principiului nereturnării.
- (46) În cazul în care un stat membru intenționează să expulzeze o persoană care a dobândit o carte albastră a UE în acel stat membru și care beneficiază de protecție internațională într-un alt stat membru, acea persoană ar trebui să beneficieze de protecție împotriva expulzării, garantată în temeiul Directivei 2011/95/UE și al articolului 33 din Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, astfel cum a fost modificată prin Protocolul semnat la New York la 31 ianuarie 1967 (Convenția de la Geneva).
- (47) În cazul în care expulzarea în afara teritoriului statelor membre a unui beneficiar de protecție internațională este permisă în temeiul Directivei 2011/95/UE, statele membre ar trebui să aibă obligația de a se asigura că toate informațiile sunt obținute din surse pertinente, inclusiv, dacă este cazul, de la statul membru care a acordat protecția internațională și că acestea sunt evaluate în detaliu pentru a se garanta că decizia de expulzare a beneficiarului respectiv este în conformitate cu articolul 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (48) Ar trebui prevăzute dispoziții specifice în materie de raportare pentru a se monitoriza punerea în aplicare a prezentei directive, pentru identificarea și posibila combatere a unui posibil impact în ceea ce privește „exodul de creiere” din țările în curs de dezvoltare, pentru a se evita irosirea inteligenței.
- (49) Întrucât statele membre nu pot realiza în mod satisfăcător obiectivele prezentei directive, și anume introducerea unei proceduri de admisie speciale și adoptarea unor condiții de intrare și de ședere, precum și drepturile aplicabile resortisanților țărilor terțe în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat și membrilor lor de familie, în special, în vederea unei mai bune valorificări a atractivității globale a UE, în ceea ce privește asigurarea mobilității între statele membre și oferirea unui set unic și clar de criterii de admisie în statele membre și, prin urmare, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum se menționează la același articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (50) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în conformitate cu articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE).

<sup>45</sup>

Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) (JO L 381, 28.12.2006, p. 4).

- (51) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative<sup>46</sup>, statele membre și-au luat angajamentul de a însoți, în cazuri justificate, notificarea măsurilor lor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.
- (52) În conformitate cu articolele 1 și 2 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a se aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, aceste state membre nu participă la adoptarea prezentei directive și nu au nicio obligație în temeiul acesteia și nici nu fac obiectul aplicării sale.
- (53) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive și nu are nicio obligație în temeiul acesteia și nici nu face obiectul aplicării sale.
- (54) Prin urmare, Directiva 2009/50/CE ar trebui abrogată,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

## CAPITOLUL I

### DISPOZIȚII GENERALE

#### *Articolul 1*

##### *Obiect*

Prezenta directivă stabilește:

- (a) condițiile de intrare și de ședere pe o perioadă mai mare de trei luni pe teritoriul statelor membre și drepturile pentru resortisanții țărilor terțe în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat, precum și pentru membrii de familie ai acestora;
- (b) condițiile de intrare și de ședere și drepturile pentru resortisanții țărilor terțe și membrii de familie ai acestora, menționați la litera (a), în alte state membre decât primul stat membru care a acordat o carte albastră a UE.

#### *Articolul 2*

##### *Definiții*

În sensul prezentei directive:

- (a) „resortisant al unei țări terțe” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 20 alineatul (1) din tratat;

---

<sup>46</sup> JO C 369, 17.12.2011, p. 14.



- (b) „ocuparea de forță de muncă înalt calificată” înseamnă angajarea unei persoane care:
- în statul membru în cauză, este protejată ca lucrător în temeiul legislației naționale privind ocuparea forței de muncă sau în conformitate cu practicile naționale, indiferent de raportul juridic, în scopul exercitării unei activități, reale și efective, în beneficiul unei alte persoane sau sub coordonarea acesteia persoane;
  - este plătită și
  - are competențele adecvate, demonstrate prin calificări profesionale superioare.
- (c) „cartea albastră a UE” înseamnă permisul de ședere care poartă denumirea „cartea albastră a UE” și care conferă posesorului acesteia dreptul de ședere și de muncă pe teritoriul unui stat membru, în conformitate cu dispozițiile prezentei directive;
- (d) „primul stat membru” înseamnă statul membru care acordă primul „cartea albastră a UE” unui resortisant al unei țări terțe;
- (e) „al doilea stat membru” înseamnă orice stat membru în care posesorul cărții albastre a UE intenționează să își exercite sau își exercită dreptul la mobilitate în sensul prezentei directive, altul decât primul stat membru;
- (f) „membri de familie” înseamnă resortisanți ai unei țări terțe, astfel cum sunt definiți la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2003/86/CE;
- (g) „calificări profesionale superioare” înseamnă calificările atestate prin prezentarea unor calificări dobândite în cadrul învățământului superior sau prin competențe profesionale superioare;
- (h) „calificare dobândită în cadrul învățământului superior” înseamnă orice diplomă, certificat sau alt titlu oficial de calificare emis de către o autoritate competentă prin care se atestă absolvirea învățământului superior postliceal sau a unui ciclu de învățământ terțiar echivalent, și anume o serie de cursuri furnizate de o instituție de învățământ recunoscută de către statul în care se află drept instituție de învățământ superior sau instituție de învățământ terțiar echivalentă, unde studiile necesare pentru a dobândi calificările au durat cel puțin trei ani și corespund cel puțin nivelului 6 din clasificarea ISCED 2011 sau nivelului 6 din Cadrul european al calificărilor, în conformitate cu legislația națională;
- (i) „competențe profesionale superioare” înseamnă competențe atestate prin cel puțin trei ani de experiență profesională de un nivel comparabil cu calificările dobândite în cadrul învățământului superior și care sunt relevante în profesia sau în sectorul specificat în contractul de muncă sau în oferta fermă de angajare;
- (j) „experiență profesională” înseamnă practicarea efectivă și în conformitate cu legea a profesiei respective;
- (k) „profesie reglementată” înseamnă o profesie reglementată, astfel cum e definită la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2005/36/CE;
- (l) „activitate economică” înseamnă o activitate temporară legată de interesele economice ale angajatorului, cum ar fi participarea la întâlniri de afaceri interne și externe, participarea la conferințe și seminare, negocierea de acorduri comerciale, efectuarea de activități de vânzare sau de marketing, efectuarea de audituri interne sau privind clienții, explorarea oportunităților de afaceri sau participare la instruire și primirea de instruire;

- (m) „protecție internațională” are înțelesul definit la articolul 2 litera (a) din Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului.

### Articolul 3

#### *Domeniul de aplicare*

1. Prezenta directivă se aplică resortisanților țărilor terțe care solicită să fie admiși sau care au fost admiși pe teritoriul unui stat membru în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat.
2. Prezenta directivă nu se aplică resortisanților țărilor terțe:
  - (a) care solicită protecție internațională și sunt în așteptarea unei decizii privind statutul lor sau care beneficiază de protecție temporară într-un stat membru, în conformitate cu Directiva 2001/55/CE a Consiliului<sup>47</sup>;
  - (b) care solicită protecție internațională în conformitate cu dreptul național, cu obligațiile internaționale sau cu practica statului membru și sunt în așteptarea unei decizii privind statutul lor sau sunt beneficiari ai protecției în conformitate cu dreptul național, cu obligațiile internaționale sau cu practica din statul membru;
  - (c) care solicită să aibă drept de ședere într-un stat membru ca cercetători, în sensul Directivei (UE) 2016/801, în vederea derulării unui proiect de cercetare;
  - (d) care beneficiază de statutul de rezident UE pe termen lung într-un stat membru în conformitate cu Directiva 2003/109/CE și își exercită dreptul de ședere în alt stat membru în vederea desfășurării unei activități economice în calitate de angajat sau de lucrător independent;
  - (e) care intră pe teritoriul unui stat membru în baza angajamentelor prevăzute de un acord internațional de facilitare a intrării și șederii temporare a anumitor categorii de persoane fizice care desfășoară o activitate în domeniul comercial sau al investițiilor, cu excepția resortisanților țărilor terțe care au fost admiși pe teritoriul unui stat membru ca persoane transferate în cadrul aceleiași companii în conformitate cu Directiva 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului<sup>48</sup>;
  - (f) care au fost admiși pe teritoriul unui stat membru ca lucrători sezonieri în temeiul Directivei 2014/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului<sup>49</sup>;
  - (g) a căror expulzare a fost suspendată pentru motive de fapt sau de drept;

<sup>47</sup> Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri (JO L 212, 7.8.2001, p. 12).

<sup>48</sup> Directiva 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii (JO L 157, 27.5.2014, p. 1).

<sup>49</sup> Directiva 2014/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri (JO L 94, 28.3.2014, p. 375).

- (h) care intră sub incidența Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului<sup>50</sup> atât timp cât aceștia sunt detașați pe teritoriul statului membru în cauză;
  - (i) care, în temeiul acordurilor dintre Uniune și statele sale membre și țările terțe, beneficiază de drepturi de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii.
3. Prezenta directivă nu aduce atingere niciunui acord dintre Uniune și statele sale membre sau dintre statele membre și una sau mai multe țări terțe care conține o listă a profesiilor care nu intră în domeniul de aplicare a prezentei directive pentru a asigura un proces de recrutare etică în sectoarele care se confruntă cu un deficit de personal, prin protejarea resurselor umane din țările în curs de dezvoltare semnatare ale acordurilor respective.
4. Statele membre nu eliberează un alt permis în afară de cartea albastră a UE pentru resortisanții țărilor terțe în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat.

#### *Articolul 4*

##### *Dispoziții mai favorabile*

1. Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor mai favorabile ale:
- (a) dreptului Uniunii, inclusiv ale acordurilor bilaterale sau multilaterale încheiate între Uniune sau între Uniune și statele sale membre, pe de o parte, și una sau mai multe țări terțe, pe de altă parte;
  - (b) acordurilor bilaterale sau multilaterale încheiate deja între unul sau mai multe state membre și una sau mai multe țări terțe înainte de data intrării în vigoare a prezentei directive.
2. Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a adopta sau de a menține dispoziții mai favorabile în ceea ce privește articolele 10, 14, 15, 16 și articolul 17 alineatul (5).

## **CAPITOLUL II**

### **CRITERII DE ADMISIE, REFUZUL ȘI RETRAGEREA**

#### *Articolul 5*

##### *Criterii de admisie*

1. Un resortisant al unei țări terțe care solicită cartea albastră a UE:
- (a) prezintă un contract de muncă valabil sau, astfel cum se prevede în dreptul intern, o ofertă fermă de angajare pe un loc de muncă înalt calificat, de cel puțin șase luni în statul membru în cauză;

<sup>50</sup>

Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (JO L 18, 21.1.1997, p. 1).

- (b) în cazul profesiilor reglementate, prezintă un document care să ateste îndeplinirea tuturor condițiilor prevăzute de legislația națională pentru exercitarea de către cetățenii Uniunii a profesiei reglementate, menționate în contractul de muncă sau în oferta fermă de angajare, astfel cum sunt prevăzute de legislația națională;
  - (c) în cazul profesiilor nereglementate prezintă dovezi care să ateste calificările profesionale dobândite în cadrul învățământului superior;
  - (d) prezintă un document de călătorie valabil, conform legislației naționale, și, dacă este necesar, o cerere de viză sau o viză valabilă sau, după caz, un permis de ședere valabil sau o viză de lungă ședere valabilă;
  - (e) prezintă dovada că deține sau, în conformitate cu legislația națională, că a solicitat o asigurare de sănătate pentru toate riscurile acoperite în mod obișnuit pentru resortisanții statului membru în cauză, pentru perioadele în care această asigurare și drepturile aferente corespunzătoare nu sunt prevăzute în contractul de muncă sau nu derivă din acesta.
2. În plus față de condițiile prevăzute la alineatul (1), salariul anual brut care rezultă din salariul lunar sau anual indicat în contractul de muncă sau în oferta fermă de angajare nu este inferior pragului salarial stabilit și publicat în acest scop de către statele membre. Pragul salarial stabilit de statele membre este cel puțin cât salariul mediu anual brut în statul membru în cauză, dar cel mult de 1,4 ori mai mare decât acesta.
  3. Statele membre solicită să fie îndeplinite toate condițiile din legislația aplicabilă, acordurile colective sau practicile din ramurile profesionale relevante pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate.
  4. Prin derogare de la alineatul (2) și în vederea angajării în profesii în care este în mod deosebit nevoie de lucrători resortisanți ai țărilor terțe și care intră în categoria grupurilor majore 1 și 2 din ISCO, pragul salarial este de 80 % din pragul salarial stabilit de statul membru în cauză în conformitate cu alineatul (2).
  5. Prin derogare de la alineatul (2), în ceea ce privește resortisanții țărilor terțe care dețin o calificare dobândită în cadrul învățământului superior cu cel mult trei ani înainte de depunerea cererii de eliberare a cărții albastre a UE, pragul salarial prevăzut este de 80 % din pragul salarial stabilit de statul membru în cauză în conformitate cu alineatul (2). Perioada de trei ani se aplică din nou după atingerea fiecărui nivel de calificare dobândită în cadrul învățământului superior.
- Pragul salarial menționat la prezentul alineat primul paragraf se aplică ori de câte ori, în această perioadă de trei ani, se prezintă o cerere de carte albastră a UE sau pentru o reînnoire a acesteia. În cazul în care cartea albastră a UE emisă în cursul perioadei de trei ani este reînnoită după ce perioada de trei ani a expirat, se aplică pragul salarial menționat la alineatul (2). Cu toate acestea, în cazul în care prima carte albastră a UE emisă în cursul perioadei de trei ani a fost emisă pentru o perioadă de mai puțin de 24 luni, după prima reînnoire se aplică cel mai mic prag salarial menționat la prezentul alineat primul paragraf.
6. Statele membre facilitează validarea și recunoașterea documentelor care atestă calificările profesionale relevante dobândite în cadrul învățământului superior conform alineatului (1) litera (c).

7. Statele membre resping cererile resortisanților țărilor terțe care sunt considerați a reprezenta o amenințare pentru ordinea publică, siguranța publică sau sănătatea publică.
8. Statele membre pot solicita ca resortisantul țării terțe în cauză să furnizeze adresa sa de pe teritoriul lor.

În cazul în care legislația națională a unui stat membru impun furnizarea unei adrese în momentul depunerii cererii, iar resortisantul în cauză al unei țări terțe nu știe adresa sa viitoare, statele membre acceptă o adresă temporară. În acest caz, resortisantul țării terțe furnizează adresa sa permanentă cel târziu la eliberarea cărții albastre a UE în temeiul articolului 8.

## *Articolul 6*

### *Motivele refuzului*

1. Statele membre refuză o cerere de carte albastră a UE în oricare dintre următoarele cazuri:
  - (a) în cazul în care solicitantul nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 5;
  - (b) în cazul în care documentele prezentate au fost dobândite în mod fraudulos sau au fost falsificate ori modificate.
2. În cazul în care situația de pe propriile piețe ale forței de muncă suferă perturbări grave, cum ar fi un nivel ridicat de șomaj pentru o anumită profesie sau sector, care s-ar putea să se limiteze la o anumită parte a teritoriului lor, statele membre pot verifica dacă postul vacant în cauză nu a putut fi ocupat de forța de muncă națională sau a Uniunii, de către resortisanți ai țărilor terțe care locuiesc în mod legal în acel stat membru și care sunt incluși deja în piața muncii din UE în temeiul legislației naționale sau a Uniunii sau de rezidenții pe termen lung ai UE care doresc să se mute în statul membru respectiv în scopul ocupării unor locuri de muncă înalt calificate, în conformitate cu capitolul III din Directiva 2003/109/CE.

Statul membru în cauză informează Comisia cu privire la intenția sa de a introduce o astfel de verificare pentru o anumită profesie sau sector, care se poate limita la o anumită parte a teritoriului său, în ceea ce privește resortisanți ai țărilor terțe care vin din țări terțe în următoarele 12 luni, și furnizează Comisiei toate informațiile relevante privind motivele care justifică această decizie. Pentru fiecare prelungire cu 12 luni, statul membru în cauză transmite o nouă notificare justificată.
3. Statele membre pot respinge o cerere de carte albastră a UE în cazul în care:
  - (a) angajatorul nu și-a îndeplinit obligațiile legale în ceea ce privește securitatea socială, impozitarea, drepturile lucrătorilor sau condițiile de lucru;
  - (b) întreprinderea angajatorului este în curs de lichidare sau a fost lichidată în temeiul legislației naționale în materie de insolvență sau nu desfășoară activități economice sau
  - (c) angajatorul a fost sancționat pentru angajarea unor resortisanți ai țărilor terțe a căror ședere este ilegală, în conformitate cu articolul 9 din

Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului<sup>51</sup>, sau pentru nedeclararea angajării sau pentru angajare ilegală, în conformitate cu legislația națională.

4. Statele membre pot respinge o cerere de carte albastră a UE pentru a asigura un proces de recrutare etic în sectoarele afectate de lipsa de lucrători calificați în țările de origine.
5. Fără a se aduce atingere alineatului (1), orice decizie de respingere a unei cereri ia în considerare circumstanțele specifice ale cazului, respectându-se principiul proporționalității.

## *Articolul 7*

### *Retragerea sau refuzul de reînnoire a cărții albastre a UE*

1. Statele membre retrag sau refuză să reînnoiască o carte albastră a UE în cazul în care:
  - (a) cartea albastră a UE sau documentele prezentate au fost dobândite prin fraudă sau au fost falsificate ori modificate;
  - (b) resortisantul țării terțe nu mai deține un contract de muncă valabil pentru un loc de muncă înalt calificat sau calificările prevăzute la articolul 5 alineatul (1) literele (b) și (c) sau salariul său nu mai respectă pragul salarial în conformitate cu articolul 5 alineatul (2), (4) sau (5), după caz, fără a se aduce atingere articolului 14.
2. Statele membre pot retrage sau pot refuza să reînnoiască o carte albastră a UE emisă pe baza prezentei directive în oricare dintre următoarele cazuri:
  - (a) din motive care țin de ordinea publică, de siguranța publică sau de sănătatea publică;
  - (b) dacă este cazul, atunci când angajatorul nu și-a îndeplinit obligațiile legale în ceea ce privește securitatea socială, impozitarea, drepturile lucrătorilor sau condițiile de lucru;
  - (c) în cazul în care nu mai sunt îndeplinite condițiile din legile, acordurile colective sau practicile aplicabile din ramurile profesionale relevante pentru ocuparea forței de muncă înalt calificate;
  - (d) în cazul în care resortisantul unei țări terțe nu a comunicat modificările menționate la articolul 13 alineatul (1), dacă este cazul, și la articolul 14 alineatul (3);
  - (e) în cazul în care resortisantul unei țări terțe nu mai deține un document de călătorie valabil;
  - (f) în cazul în care resortisantul unei țări terțe nu respectă condițiile privind mobilitatea prevăzute în prezentul capitol sau face uz în mod repetat și abuziv de dispozițiile privind mobilitatea din prezentul capitol.

<sup>51</sup>

Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 168, 30.6.2009, p. 24).

În cazul în care cartea albastră a UE este retrasă sau nu a fost reînnoită în temeiul alineatului 2 litera (e), statele membre stabilesc, înainte de retragerea sau de refuzul reînnoirii cărții albastre a UE, un termen rezonabil pentru ca resortisantul unei țări terțe în cauză să obțină și să prezinte un document de călătorie valabil.

3. Lipsa unei comunicări în temeiul articolului 13 alineatul (1) sau în temeiul articolului 14 alineatul (3) nu este considerată un motiv suficient pentru retragerea sau pentru refuzul reînnoirii cărții albastre a UE, dacă posesorul poate dovedi că respectiva comunicare nu a fost primită de autoritățile competente dintr-un motiv independent de voința acestuia.
4. Fără a aduce atingere alineatului (1), orice decizie de a retrage o carte albastră a UE sau de a refuza reînnoirea acesteia ține seama de circumstanțele specifice ale cazului, respectându-se principiul proporționalității.

## **CAPITOLUL III**

### **CARTEA ALBASTRĂ A UE ȘI PROCEDURA**

#### *Articolul 8*

##### *Cartea albastră a UE*

1. În cazul în care un resortisant al unei țări terțe îndeplinește criteriile stabilite la articolul 5 și dacă nu există motive de refuz în temeiul articolului 6, acestuia i se eliberează o carte albastră a UE.  
  
În cazul în care un stat membru eliberează permise de ședere numai pe teritoriul său, iar resortisantul unei țări terțe îndeplinește toate condițiile de admisie prevăzute în prezenta directivă, statul membru respectiv îi eliberează acestuia viza necesară.
2. Statele membre stabilesc o perioadă standard de valabilitate a cărții albastre a UE, care trebuie să fie de cel puțin 24 luni. În cazul în care contractul de muncă prevede o perioadă mai scurtă, cartea albastră a UE se eliberează cel puțin pentru durata contractului de muncă, plus trei luni. În cazul în care cartea albastră a UE este reînnoită, perioada de valabilitate este de cel puțin 24 luni.
3. Cartea albastră a UE se eliberează de către autoritățile competente ale statului membru respectiv în conformitate cu modelul uniform stabilit de Regulamentul (CE) nr. 1030/2002. În conformitate cu litera (a) punctele 7.5-9 din anexa la regulamentul respectiv, statele membre indică pe cartea albastră a UE condițiile de acces pe piața forței de muncă, astfel cum sunt prevăzute la articolul 13 alineatul (1) din prezenta directivă. Statele membre menționează „carte albastră a UE” la rubrica „tip de permis” de pe permisul de ședere.
4. În cazul în care un stat membru eliberează o carte albastră a UE unui resortisant al unei țări terțe căruia i-a acordat protecție internațională, acesta va introduce următoarea mențiune pe cartea albastră a UE a resortisantului unei țări terțe, la rubrica „mențiuni”: „protecție internațională acordată de [numele statului membru] la [data]”. În cazul în care statul membru respectiv își retrage protecția internațională de care beneficiază posesorul de carte albastră a UE, atunci când este cazul, acesta eliberează o nouă carte albastră a UE care nu conține mențiunea respectivă.

5. În cazul în care un stat membru eliberează o carte albastră a UE unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de protecție internațională în alt stat membru, statul membru care a eliberat cartea albastră a UE înscrie pe cartea albastră a UE mențiunea „Protecție internațională acordată de [numele statului membru] la [data]”
- Înainte de a introduce mențiunea respectivă, statul membru notifică statului membru indicat în mențiunea respectivă eliberarea cărții albastre a UE și solicită acestui stat membru să informeze dacă posesorul cărții albastre a UE beneficiază în continuare de protecție internațională. Statul membru indicat în mențiune răspunde în termen de cel mult o lună de la primirea cererii de informații. În cazul în care protecția internațională a fost retrasă printr-o decizie definitivă, statul membru care a eliberat cartea albastră a UE nu introduce mențiunea respectivă.
- În cazul în care, în conformitate cu instrumentele internaționale relevante sau cu legislația națională, responsabilitatea pentru protecția internațională a posesorului de carte albastră a UE a fost transferată statului membru după ce acesta a eliberat o carte albastră a UE în conformitate cu primul paragraf, statul membru respectiv modifică mențiunea în termen de trei luni de la data transferului.
6. În perioada sa de valabilitate, cartea albastră a UE conferă posesorului acesteia:
- (a) dreptul de intrare, de reintrare și de ședere pe teritoriul statului membru care a eliberat cartea albastră a UE;
  - (b) drepturile recunoscute în prezenta directivă.

## *Articolul 9*

### *Cererile de admisie*

1. Statele membre stabilesc dacă cererile pentru o carte albastră a UE urmează a fi efectuate de către resortisantul din țara terță sau de către angajatorul acestuia. De asemenea, statele membre pot să permită depunerea cererii de către oricare dintre cele două părți.
2. Cererea este luată în considerare și analizată fie atunci când resortisantul țării terțe în cauză are rezidența în afara teritoriului statului membru în care dorește să fie admis, fie atunci când acesta este deja prezent în mod legal pe teritoriul statului membru respectiv.

## *Articolul 10*

### *Garanții procedurale*

1. Autoritățile competente ale statelor membre adoptă o decizie cu privire la cererea pentru obținerea unei cărți albastre a UE și notifică în scris solicitantului, în conformitate cu procedurile de notificare prevăzute de legislația națională a statului membru în cauză. Această notificare este efectuată cel târziu în termen de 60 de zile de la data depunerii cererii.
- În cazul în care angajatorul a fost recunoscut în conformitate cu articolul 12, notificarea se face cel târziu în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii.
2. În circumstanțe excepționale și justificate corespunzător, legate de complexitatea cererii, statele membre pot prelungi perioada maximă menționată la alineatul (1) cu



30 de zile. Statele membre informează solicitantul cu privire la prelungire înainte de expirarea acestei perioade maxime.

3. În cazul în care informațiile sau documentele furnizate în sprijinul cererii sunt necorespunzătoare sau incomplete, autoritățile competente îi comunică solicitantului informațiile suplimentare necesare și stabilesc un termen rezonabil pentru trimiterea acestora. Termenul specificat la alineatul (1) se suspendă până la primirea de către autorități a informațiilor sau a documentelor suplimentare necesare. În cazul în care informațiile sau documentele suplimentare nu au fost furnizate în termenul stabilit, cererea poate fi respinsă.
4. Orice decizie de respingere a unei cereri de carte albastră a UE sau o decizie de respingere a reînnoirii ori de retragere a unei cărți albastre a UE se notifică în scris resortisantului țării terțe în cauză și, dacă este cazul, angajatorului acestuia, în conformitate cu procedurile de notificare prevăzute de legislația națională relevantă. În notificare se menționează motivele deciziei și autoritatea competentă care poate fi sesizată, precum și termenul de depunere a contestației. Statele membre prevăd o cale eficace de atac, în conformitate cu legislația națională.
5. Un solicitant poate depune o cerere de reînnoire înainte de expirarea cărții albastre a UE. Statele membre pot stabili un termen maxim de 60 de zile înainte de data expirării cărții albastre a UE pentru depunerea unei cereri de reînnoire.
6. În cazul în care perioada de valabilitate a cărții albastre a UE expiră în timpul procedurii de reînnoire, statele membre permit resortisantului unei țări terțe să rămână pe teritoriul lor până când autoritățile competente iau o decizie cu privire la cerere.

### *Articolul 11*

#### *Taxe*

Nivelul taxelor solicitate de statele membre pentru prelucrarea cererilor nu este disproporționat sau excesiv.

### *Articolul 12*

#### *Angajatori recunoscuți*

1. Statele membre pot decide să prevadă proceduri de recunoaștere pentru angajatori în conformitate cu legislația sau cu practicile administrative naționale în scopul aplicării unor proceduri simplificate pentru obținerea unei cărți albastre a UE.

În cazul în care un stat membru decide să prevadă proceduri de recunoaștere, acesta furnizează informații clare și transparente angajatorilor în cauză, printre care condițiile și criteriile de autorizare, perioada de valabilitate a recunoașterii și consecințele nerespectării condițiilor, inclusiv posibila retragere și refuzul reînnoirii, precum și sancțiunile aplicabile.

Procedurile de recunoaștere nu implică sarcini administrative sau costuri disproporționate sau excesive pentru angajatori.

2. Statele membre pot refuza recunoașterea unui angajator în conformitate cu alineatul (1), în cazul în care angajatorul a fost sancționat pentru angajarea unor resortisanți ai unor țări terțe a căror ședere este ilegală în conformitate cu Directiva 2009/52/CE.

Procedurile simplificate includ prelucrarea cererilor, astfel cum este prevăzut la articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf. Solicitanții sunt scutiți de prezentarea dovezilor prevăzute la articolul 5 alineatul (1) literele (c) și (e) și alineatul (8).

3. Statele membre prevăd măsuri pentru prevenirea eventualelor abuzuri. Aceste măsuri pot include monitorizarea, evaluarea la intervale regulate și, după caz, inspecția, în conformitate cu legislația sau cu practicile administrative naționale.

Printre alte măsuri, statele membre pot să refuze reînnoirea sau să decidă retragerea statutului de angajator recunoscut, în cazul în care angajatorul nu și-a respectat obligațiile care îi revin în temeiul prezentei directive sau în cazurile în care recunoașterea a fost dobândită prin fraudă.

## **CAPITOLUL IV**

### **DREPTURI**

#### *Articolul 13*

##### *Accesul pe piața forței de muncă*

1. Posesorii cărții albastre a UE beneficiază de acces deplin la locuri de muncă înalt calificate în statul membru în cauză. Statele membre pot impune ca o schimbare a angajatorului și modificările care afectează îndeplinirea criteriilor de admisie, astfel cum sunt stabilite la articolul 5, să fie comunicate în conformitate cu procedurile prevăzute de legislația națională.

Procedura de comunicare nu suspendă dreptul posesorului de carte albastră a UE de a postula în continuare pentru un loc de muncă.

2. Fără a aduce atingere criteriilor de admisie prevăzute la articolul 5, posesorii de carte albastră a UE se pot angaja în activități independente în paralel cu activitatea desfășurată într-un loc de muncă înalt calificat.
3. Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot menține restricții privind accesul la locuri de muncă în cazul în care activitatea remunerată presupune implicarea în exercitarea autorității publice și a responsabilității de salvagardare a interesului general al statului.
4. Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere principiului preferinței acordate cetățenilor Uniunii, după caz, în temeiul dispozițiilor din actele de aderare relevante.

#### *Articolul 14*

##### *Șomajul temporar*

1. Șomajul în sine nu constituie un motiv de retragere a unei cărți albastre a UE, în afara cazului în care perioada de șomaj depășește trei luni consecutive sau a cazului în care șomajul survine de mai multe ori în cursul perioadei de valabilitate a cărții albastre a UE.

2. În timpul perioadei menționate la alineatul (1), posesorului cărții albastre a UE i se permite să caute și să ocupe un loc de muncă în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 13.
3. Posesorul cărții albastre a UE comunică începutul și, dacă este cazul, sfârșitul perioadei de șomaj autorităților competente ale statului membru de rezidență, în conformitate cu procedurile naționale relevante.

## *Articolul 15*

### *Egalitatea de tratament*

1. Posesorii cărții albastre a UE beneficiază de un tratament egal cu cel al resortisanților statului membru emitent al cărții albastre a UE, în ceea ce privește:
  - (a) condițiile de încadrare în muncă, inclusiv vârsta minimă de încadrare în muncă și condițiile de muncă și inclusiv remunerarea și concedierea, programul de lucru, concediul și zilele libere, precum și cerințele în materie de sănătate și siguranță la locul de muncă;
  - (b) libertatea de asociere, afiliere și participare la o organizație sindicală sau patronală sau la orice organizație ai cărei membri desfășoară o ocupație specifică, inclusiv drepturile și avantajele conferite de astfel de organizații, fără a se aduce atingere dispozițiilor de drept intern privind ordinea publică și siguranța publică;
  - (c) pregătirea și formarea profesională;
  - (d) recunoașterea diplomelor, a certificatelor și a altor calificări profesionale, în conformitate cu procedurile naționale aplicabile;
  - (e) ramurile de securitate socială, astfel cum sunt definite la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004;
  - (f) accesul la bunuri și servicii, precum și furnizarea de bunuri și servicii pentru populație, inclusiv procedurile de obținere a unei locuințe, precum și serviciile de informare și consiliere acordate de oficiile forțelor de muncă.
2. În ceea ce privește alineatul (1) litera (c), statul membru în cauză poate restricționa egalitatea de tratament în ceea ce privește bursele și împrumuturile pentru studii și întreținere sau alte subvenții și împrumuturi legate de educația și formarea profesională la nivel secundar și superior. Accesul la învățământul universitar și post-universitar poate fi supus unor condiții prealabile specifice în conformitate cu legislația națională.

În ceea ce privește alineatul (1) litera (f), statul membru în cauză poate restricționa egalitatea de tratament în ceea ce privește procedurile de obținere a unei locuințe. Acest lucru nu aduce atingere libertății contractuale în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii.
3. Posesorii cărții albastre a UE care se mută într-o țară terță sau urmașii acestora care au reședința într-o țară terță și care obțin drepturi de pe urma la posesorului cărții albastre a UE, beneficiază de pensii obligatorii pentru limită de vârstă, invaliditate și deces pe baza locului de muncă precedent al posesorului cărții albastre a UE și dobândite în conformitate cu legislația prevăzută la articolul 3 din Regulamentul

(CE) nr. 883/2004, în aceleași condiții și la aceleași niveluri ca resortisanții statelor membre în cauză atunci când aceștia se mută într-o țară terță.

4. Dreptul la egalitatea de tratament prevăzut la alineatul (1) se aplică fără a se aduce atingere dreptului statului membru de a retrage sau de a refuza reînnoirea cărții albastre a UE în conformitate cu articolul 7.
5. Prezentul articol nu se aplică posesorilor de carte albastră a UE care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii în statul membru în cauză.
6. Prezentul articol nu se aplică posesorilor de carte albastră a UE care beneficiază de protecție internațională doar în cazul în care își au reședința într-un alt stat membru decât statul membru care le-a acordat protecție internațională.

## *Articolul 16*

### *Membrii de familie*

1. Se aplică Directiva 2003/86/CE a Consiliului, cu derogările stabilite de prezentul articol.
2. Prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) și articolul 8 din Directiva 2003/86/CE, reîntregirea familiei nu este condiționată de cerința ca posesorul cărții albastre a UE să aibă perspective întemeiate de a obține dreptul de ședere permanentă și să fi avut o perioadă minimă de ședere.
3. Prin derogare de la articolul 4 alineatul (1) al treilea paragraf și de la articolul 7 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2003/86/CE, condițiile de integrare și măsurile menționate la articolele respective pot fi aplicate numai după ce persoanelor respective li s-a acordat dreptul de reîntregire a familiei.
4. Prin derogare de la articolul 5 alineatul (4) primul paragraf din Directiva 2003/86/CE, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru reîntregirea familiei și cererile au fost depuse simultan, permisele de ședere pentru membrii de familie se acordă în același timp cu cartea albastră a UE. În cazul în care membrii de familie se alătură posesorului de carte albastră a UE după ce acestuia i s-a acordat cartea albastră a UE și în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru reîntregirea familiei, permisele de ședere se acordă în termen de 60 de zile de la data la care a fost depusă cererea.
5. Prin derogare de la articolul 13 alineatele (2) și (3) din Directiva 2003/86/CE, durata de valabilitate a permiselor de ședere ale membrilor de familie este aceeași cu cea a cărții albastre a UE, în măsura în care perioada de valabilitate a documentelor lor de călătorie permite acest lucru.
6. Prin derogare de la articolul 14 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) din Directiva 2003/86/CE, statele membre nu aplică nicio limită de timp în ceea ce privește accesul pe piața forței de muncă. Fără a se aduce atingere restricțiilor menționate la articolul 13 alineatul (3) din prezenta directivă, membrii de familie au acces la orice activitate remunerată sau independentă în statul membru în cauză.

Înainte ca unui membru de familie să i se acorde acces la un loc de muncă, statele membre pot verifica dacă locul de muncă vacant în cauză nu ar putea fi ocupat de forța de muncă națională sau a Uniunii, de către resortisanții țărilor terțe care locuiesc în mod legal în acel stat membru și care sunt incluși deja pe piața muncii statului respectiv în temeiul legislației naționale sau a Uniunii sau de rezidenți pe

termen lung care doresc să se mute în statul membru respectiv în scopul ocupării unui loc de muncă în conformitate cu capitolul III din Directiva 2003/109/CE.

7. Prin derogare de la articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2003/86/CE, în vederea calculării perioadei de cinci ani de ședere, necesară pentru dobândirea permisului de ședere autonomă, se cumulează șederea în diferite state membre.
8. Dispozițiile prevăzute la articolul 17 privind acumularea perioadelor de ședere în diferite state membre de către posesorul cărții albastre a UE în vederea dobândirii statutului de rezident pe termen lung în UE se aplică prin analogie.
9. Prezentul articol nu se aplică posesorilor de carte albastră a UE care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii în statul membru în cauză.
10. Prezentul articol se aplică posesorilor de carte albastră a UE care beneficiază de protecție internațională doar în cazul în care își au reședința într-un alt stat membru decât statul membru care le-a acordat protecție internațională.

### *Articolul 17*

#### *Statutul de rezident pe termen lung în UE al posesorilor de carte albastră a UE*

1. Se aplică Directiva 2003/109/CE a Consiliului cu derogările stabilite de prezentul articol.
2. Prin derogare de la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2003/109/CE, statele membre acordă statutul de rezident pe termen lung în UE resortisanților țărilor terțe care au locuit legal și continuu timp de trei ani, ca posesori de carte albastră a UE, pe teritoriul lor înaintea datei de depunere a cererii relevante.

Statutul de rezident pe termen lung în UE acordat în conformitate cu primul paragraf al prezentului alineat poate fi retras înainte de încheierea perioadei de cinci ani de ședere legală și continuă pe teritoriul statelor membre, menționată la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2003/109/CE, în cazul în care resortisantul unei țări terțe își pierde locul de muncă și nu are resurse suficiente de subzistență pentru sine și, dacă este cazul, pentru membrii familiei sale, fără a recurge la sistemul de ajutor social al statului membru în cauză.

Cu toate acestea, statutul de rezident pe termen lung în UE nu se retrage în cazul în care resortisantul unei țări terțe:

- (a) se află în incapacitate temporară de a lucra ca urmare a unei boli sau a unui accident;
  - (b) este înregistrat în mod corespunzător ca fiind în șomaj involuntar și este înregistrat ca solicitant de loc de muncă la oficiul forțelor de muncă corespunzător;
  - (c) începe o formare profesională care, cu excepția cazului în care resortisantul în cauză al unei țări terțe se află în șomaj involuntar, are legătură cu activitatea profesională anterioară.
3. Prin derogare de la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2003/109/CE, posesorul de carte albastră a UE care a recurs la posibilitatea prevăzută de articolul 20 din prezenta directivă poate cumula perioade de ședere în diferite state membre în vederea îndeplinirii cerinței privind durata de ședere, dacă acesta a acumulat:

- (a) cinci ani de ședere legală și continuă pe teritoriul statelor membre și
  - (b) doi ani de ședere legală și continuă ca posesor de carte albastră a UE înaintea datei de depunere a cererii în cauză pe teritoriul statului membru unde este depusă cererea pentru statutul de rezident pe termen lung în UE.
- 4. În scopul calculării perioadei de cinci ani de ședere legală și continuă pe teritoriul Uniunii menționate la alineatul 3 litera (a) și prin derogare de la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Directiva 2003/109/CE, perioadele de absență de pe teritoriul statelor membre nu întrerup perioada de cinci ani, în cazul în care aceste absențe durează mai puțin de douăsprezece luni consecutive și dacă în total nu depășesc optsprezece luni în perioada de cinci ani de ședere legală și continuă.
  - 5. Prin derogare de la articolul 9 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2003/109/CE, statele membre prelungesc la 24 de luni consecutive perioada de absență de pe teritoriul statelor membre care este permisă unui rezident pe termen lung în UE, posesor al unui permis de ședere pe termen lung care conține mențiunea prevăzută la articolul 18 alineatul (2) din prezenta directivă, precum și membrilor săi de familie cărora le-a fost acordat statutul de rezident pe termen lung în UE.
  - 6. Derogările prevăzute la alineatele (4) și (5) pot fi limitate la cazurile în care resortisantul respectiv al unei țări terțe poate face dovada că a lipsit de pe teritoriul statelor membre pentru a exercita o activitate economică în calitate de angajat salariat sau de lucrător independent ori pentru a desfășura o activitate pe bază de voluntariat sau pentru a studia în țara sa de origine.
  - 7. Articolul 15 alineatul (1) litera (f), articolul 19 și, după caz, la articolele 16 și 21 se aplică posesorilor unui permis de ședere pe termen lung care conține mențiunea prevăzută la articolul 18 alineatul (2).
  - 8. În cazul în care rezidentul pe termen lung în UE, care deține un permis de ședere pe termen lung care conține mențiunea prevăzută la articolul 18 alineatul (2) din prezenta directivă, își exercită dreptul său la liberă circulație către un al doilea stat membru în temeiul capitolului III din Directiva 2003/109/CE, nu se aplică articolul 14 alineatele (3) și (4) și articolul 15 alineatul (2) litera (b) din directiva respectivă. Al doilea stat membru poate aplica măsuri în conformitate cu articolul 20 alineatul (6) din prezenta directivă.

## *Articolul 18*

### *Permisul de ședere pe termen lung*

- 1. Posesorilor de carte albastră a UE care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 17 din prezenta directivă pentru dobândirea statutului de rezident pe termen lung în UE li se eliberează un permis de ședere în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002.
- 2. În permisele de ședere menționate la prezentul articol alineatul (1), la rubrica „mențiuni”, statele membre menționează „fost posesor de carte albastră a UE”.

## Capitolul V

### MOBILITATEA ÎNTRE STATELE MEMBRE

#### Articolul 19

##### *Activitate economică într-un al doilea stat membru*

1. În cazul în care un resortisant al unei țări terțe care deține o carte albastră a UE valabilă eliberată de un stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen intră și rămâne în unul sau mai multe state membre care reprezintă al doilea stat membru, pentru o perioadă de 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile în vederea desfășurării unei activități economice, cel de al doilea stat membru nu solicită nicio autorizație pentru desfășurarea acestei activități, alta decât cartea albastră a UE eliberată de primul stat membru.
2. Un resortisant al unei țări terțe care deține o carte albastră a UE eliberată de un stat membru care nu aplică integral acquis-ul Schengen are dreptul de intrare și de ședere în scopul desfășurării unei activități economice într-un al doilea stat membru sau mai multe timp de maximum 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile pe baza cărții albastre UE eliberate de primul stat membru. Al doilea stat membru nu solicită nicio autorizație pentru exercitarea activității economice, alta decât cartea albastră a UE eliberată de primul stat membru.

#### Articolul 20

##### *Cerere de carte albastră a UE într-un al doilea stat membru*

1. După douăsprezece luni de ședere legală în primul stat membru ca posesor de carte albastră a UE, resortisantul unei țări terțe are dreptul să intre într-un al doilea stat membru în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat pe baza cărții albastre a UE și a unui document de călătorie valabil, în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. Cât mai curând posibil și în termen de cel mult o lună de la intrarea pe teritoriul unui al doilea stat membru, posesorul cărții albastre a UE sau angajatorul acestuia sau ambii depun o cerere de carte albastră a UE la autoritățile competente din statul membru respectiv și prezintă toate documentele care dovedesc îndeplinirea condițiilor menționate la alineatul (3) în ceea ce privește al doilea stat membru.  
  
Posesorului cărții albastre a UE i se permite să lucreze în cel de al doilea stat membru imediat după depunerea cererii.  
  
De asemenea, cererea poate fi prezentată autorităților competente ale celui de al doilea stat membru în timp ce posesorul de carte albastră a UE își are încă reședința pe teritoriul primului stat membru.
3. În sensul cererii menționate la alineatul (2), posesorul cărții albastre a UE prezintă:  
(a) cartea albastră a UE valabilă, eliberată de primul stat membru;

- (b) un contract de muncă valabil sau, după cum se prevede în legislația națională, o ofertă fermă de angajare pentru un loc de muncă înalt calificat, de cel puțin șase luni în cel de al doilea stat membru;
  - (c) în cazul profesiilor reglementate, un document care să ateste îndeplinirea condițiilor prevăzute de dreptul național pentru exercitarea de către cetățenii Uniunii a profesiei reglementate precizate în contractul de muncă sau în oferta fermă de angajare, în conformitate cu prevederile legislației naționale;
  - (d) un document de călătorie valabil, în conformitate cu legislația națională;
  - (e) dovezi privind atingerea pragului salarial stabilit în cel de al doilea stat membru în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) sau, după caz, alineatul (4) sau (5).
4. Al doilea stat membru poate respinge o cerere de carte albastră a UE în oricare dintre următoarele cazuri:
- (a) nu sunt prezentate documentele solicitate în conformitate cu alineatul (3);
  - (b) documentele au fost obținute prin fraudă, au fost falsificate sau modificate;
  - (c) locul de muncă nu respectă condițiile prevăzute în legislația aplicabilă, convențiile colective sau practicile menționate la articolul 5 alineatul (3).
5. Al doilea stat membru respinge o cerere de carte albastră a UE în cazul în care resortisantul țării terțe reprezintă o amenințare pentru ordinea publică, siguranța publică sau sănătatea publică.
6. Al doilea stat membru poate respinge o cerere de carte albastră a UE pe baza unui control efectuat în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) în urma unei notificări justificate, astfel cum se prevede în articolul respectiv, numai în cazul în care al doilea stat membru a introdus, de asemenea, astfel de controale pentru resortisanți ai țărilor terțe care vin din țări terțe, în temeiul prezentei directive.
7. Al doilea stat membru poate respinge o cerere de carte albastră a UE în cazul în care resortisantul unei țări terțe face uz în mod repetat și abuziv de posibilitatea de a intra și a lucra în state membre care reprezintă al doilea stat membru, în conformitate cu prezentul articol. Cel de al doilea stat membru informează primul stat membru cu privire la respingerea cererii în sensul articolului 7 alineatul (2) litera (f).
8. Prin derogare de la articolul 10 alineatul (1), cel de al doilea stat membru adoptă o decizie cu privire la cererea de carte albastră a UE și informează în scris solicitantul și primul stat membru, cel târziu în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii cu privire la decizia sa:
- (a) în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la prezentul articol, eliberează o carte albastră a UE și permite șederea resortisantului unei țări terțe pe teritoriul său în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat sau
  - (b) în cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile stabilite la prezentul articol, refuză să elibereze o carte albastră a UE și obligă solicitantul și membrii de familie ai acestuia, în conformitate cu procedurile prevăzute de legislația națională, să părăsească teritoriul acestuia.
9. În cazul în care cartea albastră a UE emisă de primul stat membru expiră în cursul procedurii, statele membre pot elibera, în conformitate cu legislația națională, permise naționale de ședere temporară sau autorizații echivalente, care să îi permită



solicitantului să își continue șederea legală pe teritoriul statului membru respectiv până la adoptarea unei decizii cu privire la cerere de către autoritățile competente.

10. Începând cu a doua dată când un posesor de carte albastră a UE și, după caz, membrii de familie ai acestuia utilizează posibilitatea de a se muta într-un alt stat membru în baza prezentului articol, „primul stat membru” înseamnă statul membru din care persoana în cauză se mută, iar „al doilea stat membru” înseamnă statul membru în care acesta solicită șederea. Prin derogare de la articolul 20 alineatul (1), un posesor de carte albastră a UE poate să se mute într-un alt stat membru pentru a doua oară după șase luni de ședere legală în primul stat membru ca posesor de carte albastră a UE.

## *Articolul 21*

### *Dreptul de ședere al membrilor de familie în al doilea stat membru*

1. Atunci când posesorul cărții albastre a UE se mută în al doilea stat membru în conformitate cu articolul 20 și în cazul în care familia a fost deja reîntregită în primul stat membru, membrii săi de familie sunt autorizați să îl însoțească și să intre și să rămână în al doilea stat membru pe baza permiselor de ședere valabile obținute ca membri de familie ai unui posesor de carte albastră a UE în primul stat membru.
2. În cel mult o lună de la intrarea pe teritoriul celui de al doilea stat membru, membrii de familie în cauză sau posesorul cărții albastre a UE, în conformitate cu legislația națională, prezintă autorităților competente din statul membru o cerere de permis de ședere ca membru de familie.  
  
În cazul în care permisul de ședere al membrului de familie eliberat de primul stat membru expiră în cursul procedurii sau nu îi conferă posesorului dreptul de ședere legală pe teritoriul celui de al doilea stat membru, al doilea stat membru permite membrului de familie să locuiască pe teritoriul său, dacă este necesar prin eliberarea de permise naționale de ședere temporară sau de autorizații echivalente, până la luarea unei decizii cu privire la cerere de către autoritățile competente din cel de al doilea stat membru.
3. Cel de al doilea stat membru poate solicita membrilor de familie în cauză să anexeze la cererea de permis de ședere:
  - (a) permisul de ședere din primul stat membru și un document de călătorie valabil sau copii legalizate ale acestora;
  - (b) dovada că au locuit în primul stat membru ca membri de familie ai posesorului de carte albastră a UE.
4. Prin derogare de la articolul 16 alineatul (4), în cazul în care membrii de familie se alătură posesorului cărții albastre a UE după ce acesta s-a mutat în al doilea stat membru, permisele de ședere se acordă în termen de 30 de zile cel târziu de la data la care a fost depusă cererea, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru reîntregirea familiei.
5. În afara derogărilor enumerate la articolul 16, al doilea stat membru nu solicită dovezile menționate la articolul 7 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 2003/86/CE.
6. În cazul în care familia nu a fost deja reîntregită în primul stat membru, se aplică articolul 16.

7. Prezentul articol se aplică posesorilor de carte albastră a UE care beneficiază de protecție internațională doar atunci când aceștia se mută pentru a-și stabili reședința într-un alt stat membru decât statul membru care le-a acordat protecție internațională.
8. Prezentul articol nu se aplică posesorilor de carte albastră a UE care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii în al doilea stat membru.

## *Articolul 22*

### *Garanții și sancțiuni*

1. În cazul în care cartea albastră a UE este emisă de un stat membru care nu aplică integral acquis-ul Schengen și posesorul unei cărți albastre a UE traversează o frontieră externă în sensul mobilității, astfel cum se menționează la articolele 19 și 20, cel de al doilea stat membru are dreptul de a solicita, ca dovadă a mobilității posesorului unei cărți albastre a UE:
  - (a) carte albastră a UE valabilă, emisă de primul stat membru;
  - (b) în sensul articolului 19, dovezi ale faptului că scopul șederii este legat de o activitate economică;
  - (c) în sensul articolului 20, un contract de muncă sau o ofertă fermă de angajare pentru locuri de muncă înalt calificate de cel puțin șase luni în cel de al doilea stat membru.
2. În cazul în care cartea albastră a UE este emisă de un stat membru care nu aplică integral acquis-ul Schengen și membrii de familie ai unui posesor de carte albastră a UE se alătură acestuia la trecerea unei frontiere externe pentru a se muta într-un al doilea stat membru, în sensul articolului 21 alineatul (1), al doilea stat membru are dreptul, în plus față de dovezile menționate la prezentul articol alineatul (1), să solicite ca membrii de familie să își prezinte permisele de ședere în primul stat membru ca membri de familie ai posesorului unei cărți albastre a UE.
3. În cazul în care al doilea stat membru respinge cererea de carte albastră a UE în conformitate cu articolul 20 alineatul (8) litera (b), primul stat membru în cauză permite, la solicitarea celui de al doilea stat membru, reintrarea posesorului unei cărți albastre a UE și, după caz, a membrilor de familie ai acestuia, fără formalități și fără întârziere. Aceasta se aplică și în cazul în care cartea albastră a UE eliberată de primul stat membru a expirat sau a fost retrasă în perioada examinării cererii. Articolul 14 se aplică după reintrarea pe teritoriul primului stat membru.
4. Posesorul unei cărți albastre a UE sau angajatorul acestuia din cel de al doilea stat membru poate fi considerat răspunzător pentru costurile legate de reintrarea posesorului unei cărți albastre a UE și a membrilor de familie ai acestuia, menționate la alineatul (4).
5. Statele membre pot considera că angajatorul posesorului unei cărți albastre a UE este răspunzător pentru nerespectarea condițiilor de mobilitate prevăzute în prezentul capitol sau pentru utilizarea repetată, în mod abuziv, a dispozițiilor privind mobilitatea din prezentul capitol.

Statul membru în cauză prevede sancțiuni în cazul în care angajatorul este considerat răspunzător. Sancțiunile respective sunt eficace, proporționale și disuasive.

6. În cazul în care un stat membru retrage sau nu reînnoiește o carte albastră a UE care conține mențiunea prevăzută la articolul 8 alineatul (4) și decide să expulzeze resortisantul unei țări terțe, acesta solicită statului membru indicat în mențiunea respectivă să confirme dacă respectiva persoană beneficiază în continuare de protecție internațională în statul membru respectiv. Statul membru indicat în mențiune răspunde în termen de o lună de la primirea cererii de informații.

În cazul în care resortisantul unei țări terțe beneficiază în continuare de protecție internațională în statul membru indicat în mențiune, acesta este expulzat către statul membru respectiv, care, fără a aduce atingere legislației Uniunii sau legislației naționale aplicabile și principiului unității familiei, permite imediat reîntrirea, fără formalități, a beneficiarului în cauză și a membrilor familiei sale.

Prin derogare de la al doilea paragraf, statul membru care a adoptat decizia de expulzare își rezervă dreptul de a îndepărta, în conformitate cu obligațiile sale internaționale, resortisantul unei țări terțe într-o altă țară decât statul membru care a acordat protecția internațională, în cazul în care respectiva persoană îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 21 alineatul (2) din Directiva 2011/95/UE.

7. În cazul în care posesorul unei cărți albastre a UE sau membrii familiei acestuia traversează frontiera externă a unui stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen, statul membru respectiv consultă Sistemul de Informații Schengen. Acel stat membru refuză intrarea persoanelor în legătură cu care în Sistemul de Informații Schengen s-a emis o alertă vizând refuzarea intrării și a șederii.

# CAPITOLUL VI

## DISPOZIȚII FINALE

### *Articolul 23*

#### *Accesul la informații și monitorizare*

1. Statele membre pun la dispoziția solicitanților, într-o formă ușor accesibilă, informații privind toate documentele justificative necesare în vederea depunerii unei cereri și informații referitoare la condițiile de intrare și de ședere, inclusiv privind drepturile, obligațiile și garanțiile procedurale pentru resortisanții unei țări terțe care intră sub incidența prezentei directive și pentru membrii de familie ai acestora. Sunt incluse informații cu privire la pragurile salariale stabilite în statul membru în cauză în conformitate cu articolul 5 alineatele (2), (4) și (5), precum și cu privire la taxele aplicabile.

De asemenea, sunt incluse informații:

- (a) privind activitățile economice permise pe teritoriul statului membru în cauză pentru un posesor de carte albastră a UE dintr-un alt stat membru, astfel cum se menționează la articolul 19;
- (b) privind procedurile aplicabile pentru obținerea unei cărți albastre a UE, precum și a permiselor de ședere pentru membrii de familie, într-un al doilea stat membru, astfel cum se menționează la articolele 20 și 21.

În cazul în care statele membre decid să utilizeze posibilitatea prevăzută la articolul 6 alineatul (2), introducerea unei verificări a situației de pe piața forței de muncă pentru o anumită ocupație sau sector, dintr-o anumită regiune, este comunicată în același mod.

2. Statele membre transmit Comisiei, în fiecare an și cu ocazia fiecărei modificări, factorul pe care au decis să-l stabilească pentru a determina pragurile salariale anuale și valorile nominale care rezultă, în conformitate cu articolul 5 alineatele (2), (4) și (5).

Statele membre transmit în fiecare an Comisiei lista profesiilor pentru care se aplică o derogare în conformitate cu articolul 5 alineatul (4).

În cazul în care statele membre refuză cereri de carte albastră a UE pe baza unor considerații etice de recrutare în conformitate cu articolul 6 alineatul (4), acestea transmit Comisiei și celorlalte state membre o decizie întemeiată corespunzător care precizează țările și sectoarele vizate.

Statele membre transmit în fiecare an Comisiei lista activităților economice permise, astfel cum se menționează la articolul 2 litera (1), în vederea aplicării articolului 19.

3. Statele membre monitorizează și transmit în fiecare an Comisiei o analiză a impactului prezentei directive asupra piețelor naționale ale forței de muncă.

## Articolul 24

### Statistici

1. Anual, iar prima dată cel târziu până la ...<sup>52</sup>, statele membre, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 862/2007<sup>53</sup>, transmit Comisiei statistici cu privire la numărul resortisanților țărilor terțe cărora le-a fost acordată cartea albastră a UE și ale căror cereri au fost respinse, indicându-i pe cei respinși în conformitate cu articolul 6 alineatul (2), precum și cu privire la numărul resortisanților țărilor terțe ale căror cărți albastre ale UE au fost reînnoite sau retrase în cursul anului calendaristic precedent. Statisticile respective sunt defalcate pe cetățenie, ocupație, durata de valabilitate a permiselor, sexul și vârsta solicitanților și sectorul economic. Statisticile privind resortisanții țărilor terțe cărora li s-a acordat o carte albastră a UE sunt defalcate în continuare pe persoane care beneficiază de protecție internațională, persoane care beneficiază de dreptul la liberă circulație și persoane care au dobândit statutul de rezident pe termen lung în UE în conformitate cu articolul 17.  
  
Statisticile privind membrii de familie admiși sunt comunicate în același mod, cu excepția informațiilor referitoare la ocupația acestora și sectorul economic.  
  
În cazul posesorilor de carte albastră a UE și al membrilor de familie ai acestora cărora li s-au acordat permise de ședere într-un al doilea stat membru în conformitate cu articolele 20 și 21, informațiile furnizate menționează, în plus, statul membru în care și-au avut anterior reședința.
2. În scopul punerii în aplicare a articolului 5 alineatele (2), (4) și (5), se face trimitere la datele transmise către Eurostat în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 549/2013<sup>54</sup>.

## Articolul 25

### Raportare

O dată la trei ani, iar prima dată până la *[cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive]*, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentei directive în statele membre, în special evaluarea impactului articolelor 5, 12, 19 și 20, precum și a impactului prezentei directive asupra situațiilor piețelor naționale ale forței de muncă. Comisia propune modificările pe care le consideră necesare.

Comisia evaluează, în special, relevanța pragului salarial prevăzut la articolul 5 și a derogărilor prevăzute la articolul respectiv, ținând seama, printre altele, de diversitatea situațiilor economice, sectoriale și geografice și de impactul asupra pieței forței de muncă în statele membre.

---

<sup>52</sup> Patru ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

<sup>53</sup> Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind statisticile comunitare din domeniul migrației și protecției internaționale și de abrogare a Regulamentul (CEE) nr. 311/76 al Consiliului privind elaborarea de statistici cu privire la lucrătorii străini (JO L 199, 31.7.2007, p. 23).

<sup>54</sup> Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană (JO L 174, 26.6.2013, p. 1).

## Articolul 26

### *Cooperarea între punctele de contact*

1. Statele membre numesc puncte de contact a căror responsabilitate este de a primi și a transmite informațiile necesare pentru punerea în aplicare a articolelor 17, 19, 20 și 23 și cooperează efectiv unele cu altele.
2. Punctele de contact ale statelor membre cooperează efectiv în special în ceea ce privește mecanismele de validare cu părțile interesate din sectorul educației, al formării, al ocupării forței de muncă și al tineretului, precum și din alte domenii de politică relevante, necesare pentru punerea în aplicare a articolului 5 alineatul (1) litera (c) și alineatul (6).
3. Statele membre cooperează în vederea schimbului de informații și de documente prevăzut la alineatul (1). Statele membre acordă prioritate schimbului de informații prin mijloace electronice.

## Articolul 27

### *Abrogarea Directivei 2009/50/CE*

Directiva 2009/50/CE se abrogă cu efect de la... [doi ani + 1 zi de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa [II](#).

## Articolul 28

### *Transpunere*

1. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la [doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive]. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la acestea.  
Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.
2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.
3. Prin derogare de la alineatul (1), statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma cu articolul 2 literele (g) și (i) în ceea ce privește recunoașterea competențelor profesionale superioare drept calificări profesionale superioare, până la [2 ani de la termenul general de transpunere].

#### *Articolul 29*

#### *Intrarea în vigoare*

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

#### *Articolul 30*

#### *Destinatari*

Prezenta directivă se adresează statelor membre, în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Strasbourg,

*Pentru Parlamentul European*  
*Președintele*

*Pentru Consiliu*  
*Președintele*